

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Karl Marx'ın doğumunun 200. yıldönümüne atfedilen "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak, eseri de!" şiarlı merkezi gece yüzlerce işçi, emekçi ve gencin katılımıyla 24 Kasım günü Wuppertal Üniversitesi Spor Salonu'nda (Unihalle) gerçekleştirildi.

s.12-15

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2018 / 45
30 Kasım 2018 • 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak41.net

Asgari ücreti belirleme görüşmeleri başlıyor...

**İnsanca bir yaşam
ve çalışma
koşulları için
mücadeleye!**

3

Emekçiler geçim, onlar seçim derdinde!

Krizin yıkımından korunmanın, insanca yaşam koşulları elde etmenin yolu seçim sandıklarından değil, devrimci sınıf mücadelesinden geçmektedir.

4

ABD ile saray rejiminin Suriye'ye karşı savaşı

ABD ile Ankara'daki işbirlikçileri, Suriye'ye müdahale konusunda öncelikleri farklı olsa da yıkımın sona erdirilmesini engellemekte buluşuyorlar.

20

Üniversitelere dönük ablukayı dağıtmak için...

Dönemin koşulları ağır olsa da bu ablukayı parçalamanın yolu, hareket etmekten, örgütlenme çalışması yürütmekten geçiyor.

Asgari ücreti belirleme görüşmeleri başlıyor...

İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için mücadeleye!

Önümüzdeki günlerde asgari ücrete yapılacak zammı belirlemek üzere sermaye, devlet ve sendika bürokratları bir araya gelecekler. Bu üçlü şer ittifakı, bir ay boyunca gerçekleştirecekleri toplantıların ardından, milyonlarca insanın yaşam koşullarını doğrudan etkileyen ücret zammı üzerine karara varacaklar. Her sene sergilenen bu mizansenden işçi sınıfı ve emekçiler adına sefaletten başka bir şey çıkmadığı ise yeterince açık.

Bu böyle olmakla birlikte, asgari ücret tespit süreci, gerek işçi ve emekçilerin gerekse sermaye ve temsilcilerinin temel gündemlerinden biri. Hemen her kesim, elbette kendi çıkarları ve beklentileri üzerinden, gözünü sergilenen bu orta oyununa çevirmiş durumda. Zira, bu yıl asgari ücreti belirleme süreci, Türkiye kapitalizmini pençesine alan ağır kriz koşullarında gerçekleşecek.

Kriz ortamını fırsata çevirmeyi ve faturayı emekçilerin sırtına yıkmayı hedefleyen kapitalistler ve temsilcileri, asgari ücret sürecini de bu bakışla ele alıyorlar. Görüşmelerden haftalarca önce yaptıkları “durgunluk var, çarklar dönmüyor, böyle giderse işçi çıkarma yoluna gideceğiz” minvalindeki açıklamalar, sermayenin ücret zamları karşısında alacağı tutumu açıkça gözler önüne serdi. Dahası, gözünü işçi ve emekçilerin alınteriyle oluşturulan fonlara ve devlet kaynaklarına diken sermaye, kriz gerekçesiyle işçi maaşlarının bir kısmının devlet tarafından ödenmesini talep edebildi. Krizin faturasını çeşitli araç ve yöntemler üzerinden emekçilerin sırtına yükleyen bu asalaklar, şimdi de kısa çalışmanın yasalaşması, kıdem tazminatının fona devredilmesi vb. saldırıları içeren yıkım programının hızla hayata geçirilmesini bekliyorlar.

Sermaye iktidarı, burjuvazinin bu taleplerini yerine getirmek için hummalı bir şekilde çalışıyor. “Kriz falan yok, hepsi manipülasyon” diyen Erdoğan yönetimi, başta işsizlik Fonu olmak üzere devlet kaynaklarını sonuna kadar sermayeye açmış bulunuyor. İşçi ve emekçilerin tepkisi nedeniyle bir süredir soğumaya

biraktıkları kıdem tazminatının fona devredilmesi saldırısını yeniden gündeme getirmeleri ise, önümüzdeki günlerde emekçileri hedef alan sosyal ve iktisadi yıkım saldırılarının boyutlanacağını gösteriyor.

Sözde işçileri temsilen masaya oturan bürokrat takımı ise, her zaman olduğu gibi, sermaye adına işçi sınıfını denetim altında tutma misyonuyla hareket ediyor. Türk-İş Başkanı Ergün Atalay’ın asgari ücret görüşmeleri üzerinden sarf ettiği şu sözler, sendika ağalarının gerçek konum ve misyonunu ibretlik bir şekilde gözler önüne serdi: “İmkânı olan versin, imkânı olmayandan zorla alacak halimiz yok”, “Patronlar varsa biz varız”!

İşçi kahyası sendika ağalarının son günlerde asgari ücret gündemi üzerinden esip gürlemesi ise, işçi sınıfı saflarında biriken hoşnutsuzluğun dolaysız bir göstergesi. Zira deneyimler, sendikaların başına çöreklenmiş bu sermaye uşaklarının, enselerinde işçi sınıfının kızgın soluğunu hissetmeden harekete geçmediklerini, ağızlarını bile açmadıklarını göstermektedir. Koltuklarından kalkma zahmetini gösterip harekete geçtiklerinde ise, işçi sınıfını sermaye adına denetim altına alma rollerini yerine getiriyorlar.

Sermaye ve sendikal bürokrasi cephesinde işler bu minvalde ilerlerken, saldırının hedefinde olan ve krizin yükünü sırtlamış bulunan işçi sınıfı ve emekçilerin temel gündemi de geline yerde ücret zamları. Zira, işçi ve emekçiler tırmanan enflasyon, döviz kurunda yaşanan dalgalanmalar, vergi oranlarının artması, tüketim maddelerine gelen zamlar nedeniyle yaşadıkları kayıpların telafi edilmesi beklentisi içerisinde. Oysa bu sınırlarda kalan bir talep, gerçekte sıfır zam dayatmasına boyun eğmek anlamına geliyor. Bu tutumun gerisinde, işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme düzeyindeki geriliğin yanı sıra işten atılma, işsiz kalma kaygısı var. Çünkü, ağırlaşan kriz koşullarında işten atılmak, onlar için ölüme terk edilmekle aynı anlama geliyor.

Bir yanda kriz gerekçesiyle dayatılan kölelik koşulları, öte yanda işsiz kalma kaygısı, işçi sınıfının yaşamını her geçen gün daha da çekilmez hale getiriyor. Örgütsüzlüğün, dağınıklığın ve sınıf bilincinden yoksunluğun bedelini ağır biçimde ödeyen işçi sınıfının bu cendereyi parçalamadan, masaya yumruğunu vurmadan yolunu açamayacağı, en temel haklarını bile kazanamayacağı ise açık.

Bu ağır koşullar, önümüzdeki süreçte krizin daha da derinleşmesiyle birlikte, işçi sınıfı ve emekçi kitleler içerisinde öfke ve hoşnutsuzluğu büyütecektir. Bu öfkeyi açığa çıkaracak kanalların oluşturulması, bilinçli ve örgütlü bir sınıf tutumuna dönüştürülmesi, günün en temel sorumluluğudur. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere, öncü işçiler ve sınıf adına mücadele eden güçler içinden geçilen sürece bu sorumluluk üzerinden bakmalıdır. İşçi sınıfının bilincini geliştirme, örgütlenmesini ve mücadele potansiyelini ileriye taşıma çabasını her zamankinden daha güçlü bir şekilde ortaya koyabilmelidir.

İşçi ve emekçilerin dikkatle izlediği asgari ücret görüşmeleri bu açıdan önemli olanaklar sunmaktadır. Zira ücret zamlarının belirlendiği dönemlerde işçi sınıfı içerisinde duyarlılık artmaktadır. Bu imkan devrimci bir sınıf hareketi geliştirme perspektifiyle değerlendirmeli; kapitalizmin yaşadığı krizi, sermayenin kriz üzerinden gündeme getirdiği saldırı politikalarını, sermaye devletinin bu politikaları hayata geçirme konusunda oynadığı rolü, sendika bürokratlarının gerçek kimlik ve konumlarını teşhir etmenin, kapitalist sömürü düzeni gerçeğini işçi ve emekçilere anlatmanın vesilesi yapılmalıdır. Bu bakışla ortaya konulacak çaba, “Krizin faturası kapitalistlere!”, “İşten atmalar yasaklansın!”, “İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!”, “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!” vb. bir dizi talepte somutlanan emeğin korunması mücadelesiyle birleştirilmelidir.

Önümüzdeki süreçte krizin daha da derinleşmesiyle birlikte, işçi sınıfı ve emekçi kitleler içerisinde öfke ve hoşnutsuzluğu büyütecektir. Bu öfkeyi açığa çıkaracak kanalların oluşturulması, bilinçli ve örgütlü bir sınıf tutumuna dönüştürülmesi, günün en temel sorumluluğudur. Başta sınıf devrimcileri olmak üzere, öncü işçiler ve sınıf adına mücadele eden güçler içinden geçilen sürece bu sorumluluk üzerinden bakmalıdır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2018/45 * 30 Kasım 2018 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Ersin Özdemir

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK

Osmanağa Mah. Kırtasiyeciler Sk. No:9 Kat:2 Daire:7
Kadıköy / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak41.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Emekçiler geçim, onlar seçim derdinde!

Bir süredir ittifak tartışmaları ve adaylık pazarlıkları ile başlamış olan yerel seçim süreci, geçtiğimiz hafta adayların belirlenmesi ve bir kısmının açıklanmış olmasıyla temel bir gündem olarak öne çıkarıldı. Özellikle üç büyük il üzerinden gündeme gelen ittifak arayışları ve aday profili tartışmaları gerek AKP gerek düzen muhalefeti gerekse de sol çevrelerin gündemini meşgul etmektedir.

Düzen siyaseti açısından üç büyük il kuşkusuz büyük önem taşıyor. "AKP'yi geriletme" hesabıyla düzen muhalefeti-nin aritmetik hesaplamalarına sol hareket de çeşitli mesajlarla destek veriyor. AKP içinse bu yerel seçimler emperyalist efendileri ve sermaye nezdinde güven tazeleme vesilesi olarak kritik bir yerde duruyor.

Bu yerel seçimlerin, düzen siyasetinin kendi iç dengelerini değiştirebilecek bir yanı olmakla birlikte, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin çıkarları açısından bakıldığında hiçbir kıymeti harbiyesi yoktur, olamaz. Yerel seçimler işçi ve emekçilerin yaşadığı kölelik koşullarında bir değişiklik getirmeyecek, tam tersine kriz süreciyle zorlanan sermaye düzenine nefes aldırarak bir gündemdir. Zira yaratılan seçim havasıyla işçi ve emekçilerin gündemi işgal edilmekte, krizle birlikte artan sorunlarının ve nedenlerinin tartışılmasının önüne geçilmektedir. Üstüne bir de yalanı-hilesi bu kadar ayyuka çıkmış bir seçim sisteminde halen aynı oyuna devam edilebilmektedir.

SEÇİM PAZARLIKLARININ GÖLGESİNDE NE VAR?

Öncelikle belirtmek gerekir ki hem iktidar partisi hem de düzenin "muhalefet" partileri açısından yerel seçimlerde elde edilecek belediyeler büyük birer

rant kaynağı olarak önemlidir. Düzen partilerinin "AKP'yi geriletme" argümanının arkasında büyük bir maddi kazanç kapısı vardır. Bunun yanında düzen muhalefeti-nin temsilcileri AKP'den bıkmış emekçi kitlelerin tepkilerinin içini boşaltarak, kitleleri yerel seçim zaferleri/hayalleri ile peşinden sürüklemektedir. Reformist sol hareket de düzen sınırlarını aşamayan siyaseti nedeniyle aynı yere düşmekte, işçi ve emekçi kitleler bir kez daha seçimler yoluyla düzen siyasetine bağlanmakta, emekçi kitlelerin mücadele potansiyelleri seçim sandıklarına hapsedilmektedir. Seçim tartışmalarıyla işçi ve emekçilerin esas gündemleri gölgelenerek, sermaye düzenine büyük bir hizmette bulunmaktadır. Ayrıca tek adam rejimiyle tamamen baskı ve zorbalığın egemen olduğu mevcut koşullarda "demokratik"

seçimlerin yapılabileceği yanılgısına devam edilmektedir.

Özellikle ekonomik krizin işçi ve emekçilerde neden olduğu tepkiler birikip, işsizliğin-yoksulluğun katı gerçekliği AKP'nin aldatıcı söylemlerini boşa düşürürken, seçim gündemi bir kez daha başta AKP olmak üzere düzen siyaseti-nin temsilcilerinin imdatlarına yetmiş-tir. Düzen partileri şimdiye kadar işçi ve emekçileri gerek dinsel gerek milli duyguları istismar ederek yarattıkları yapay gündemlerin peşinden sürüklemekte başarı gösterirlerken, şimdi de tekrar seçim rüzgarının ardından sürüklemekteler.

İşçi ve emekçilerin krizin nedenleri ve gerçek sorumluları konusunda açık gerçekleri anlayabilecekleri mevcut tabloda, emekçi kitlelerin karşısına bir kez daha seçim sandıklarında hesaplaşma

seçeneği çıkartılmaktadır. Seçimlere yüklenen bu abartılı misyonla emekçi kitleler aldatılmakta, esas gündemlerinden uzaklaştırılmakta, artan yoksulluğun, işsizliğin, köleliğin hesabını sorma adresleri bir kez daha manipüle edilmektedir.

Böylesi bir tabloda yapılması gereken yerel seçim tartışmalarının ardından sürüklenmek değil, sermaye sınıfı, devleti ve düzen partileri gerçeğini mevcut kriz tablosunun yarattığı imkânlarla anlatabilmektir. İşçi ve emekçilerin dikkati, "sınıfa karşı sınıf" bakışı ile kendi gerçek gündemlerine yöneltilmeli, bu eksende bir mücadele hattı oluşturulmalıdır. Zira krizin yıkımından korunmanın, insanca yaşam koşulları elde etmenin, hak ve özgürlüklere kavuşmanın yolu seçim sandıklarından değil, devrimci sınıf mücadelesinin yükseltilmesinden geçmektedir.

2019 bütçesi 10 Aralık'ta genel kurulda

Saray rejiminin "tasarruf" adı altında cumhurbaşkanlığı bütçesini iki katından fazla arttırdığı, Hazine ve Maliye Bakanlığı'na en fazla ödeneğin ayrıldığı, devletin savaş ve saldırganlık kurumlarına ve dinci-gericiliğe ayırdığı ödeneklerin dikkat çektiği, vergilere yapılacak zamlarla emekçilerin sırtına yüklenen 2019 bütçesi meclis komisyonunda kabul edildi.

Plan ve Bütçe Komisyonu'nda iki hafta boyunca süren görüşmeler, "tasarruf" yalanlarını ortaya sermişti. İşçilerin,

emekçilerin ve gençlerin taleplerinin hiçe sayıldığı bütçe görüşmelerinde, bu yönde sunulan öneriler dinci-faşist AKP-MHP ortaklığıyla reddedildi.

"Bütçe Yasası'na bütçe ile ilgili hükümler dışında hiçbir hüküm konulamaz" bahanesiyle reddedilen önergeler

arasında emeklilikte yaşa takılanların taleplerinin karşılanması da yer almıştı. Buna ek olarak, elektrik faturalarından elektrik harcaması dışında kesilen payların kaldırılması talebi de aynı gerekçe öne sürülerek reddedilmişti. Ayrıca, asgari ücretlinin vergi yükünün azaltılması,

öğrencilere burs için ek ödenek verilmesi, emeklilikte yaşa takılanlar için bütçeye ek yapılması, köylülerin ödediği ÖTV ve KDV'nin bütçeden karşılanması gibi öneriler de komisyonda kabul edilmedi.

Meclis Genel Kurulu'nda görüşülecek 2019 bütçesiyle ilgili planlama da belli oldu. Buna göre, 10 Aralık Pazartesi günü bütçenin tümüne dair görüşmelerle başlayacak sürecin, hafta sonları da dahil 21 Aralık Cuma günü tamamlanması öngörülüyor.

ABD ile saray rejiminin Suriye'ye karşı savaşı devam ediyor!

Batlı emperyalistlerle AKP-saray iktidarı, İdlib'de sıkışan cihatçı çetelerden vazgeçmiyor. Zira İdlib'in cihatçı çetelerden temizlenmesi Suriye ile müttefiklerinin elini güçlendirecek, saray rejiminin manevra alanını sınırlandıracak ve sıra işgalci Amerikan askerlerinin Suriye topraklarından çıkarılmasına gelecek. Bunu ise ne ABD ne de AKP istiyor. Bundan dolayı bir yandan "Suriye'de 'siyasi çözüm' süreci başlatılmalı" diye vaaz veriyorlar. Ama öte yandan bu sürecin başlatılmasının önündeki temel engelin temizlenmesini, yani İdlib'in cihatçılardan kurtarılmasını baltalıyorlar. Cihatçı çetelerin Türk ordusunun kontrolündeki bölgelerden saldırılar düzenlemeleri, baltalama girişimlerinin ciddiyetini gösteriyor.

Stratejik açıdan bakıldığında Suriye ile müttefikleri savaşı kazandı. Ancak bu kadar karmaşık sorunları ortadan kaldırmaya yetmiyor. Suriye'de halen kritik iki bölge, yani düğümlemiş iki sorun alanı var. Biri cihatçıların işgali altındaki İdlib, öteki işgalci Amerikan askerlerinin Rojava-Rakka hattında bulunmalarıdır. Nitekim artık tarafların bütün hesapları bu iki bölgenin etrafında dönüyor.

AKP-saray rejimi yayılmacı emellerini terk etmediği için cihatçılara dört elle sarılıyor; zira elindeki tek "koz" tetikçi olarak kullandığı cihatçılardır. İdlib'e sıkışan cihatçıların da artık temel dayanakları AKP-saray rejimidir. İfade uygunsa Suriye düşmanı bu iki güç birbirine tutunuyor. Ancak hiçbir şekilde birbirlerine güvenmiyorlar. Zira işbirliğinin tamamen sefil çıkarlara dayandığı yerde güvene yer olmaz. Çıkarlar ayrıştığı anda, namluları birbirlerine çevirmekte tereddüt etmezler. Nitekim cihatçı çeteler

defalarca birbirlerini de boğazladılar.

AKP-saray rejiminin asıl histerisi ise, Kürt halkının kazanımlarını ortadan kaldırma çabasında belirginleşiyor. Son MGK toplantısında bir kez daha sınır ötesi saldırı tehditleri savuran bu rejim, öte yandan PYD ile barış süreci başlatmanın mümkün olabileceği sinyallerini veriyor. Yani sıra ABD ile Rusya arasında gidip gelerek iki ip üzerinde oynayan AKP şefi ile müritleri, bu konumdan yararlanarak da manevra yapmaya çalışıyorlar. Verili koşullarda bu durum bir avantaj gibi görünse de gelecek açısından ciddi riskler içeriyor. Her haliyle uğursuz olan saray rejiminin oynadığı roller, halen İdlib düğümünün çözülmesi önündeki temel engeli oluşturuyor.

Rusya'nın pragmatik politikası da AKP şefinin işini kolaylaştırıyor. İlişkileri bozmak istemeyen Putin yönetimi, AKP iktidarının bazı provokatif tutumlarına göz yumabiliyor.

Suriye'nin savaş ortamından çıkıp yeniden inşa sürecine girmesinin önündeki en ciddi engel ise, ABD emper-

yalizmidir. Zira ABD hem işbirlikçileri aracılığıyla cihatçıların korunmasına katkıda bulunuyor hem Rojava-Rakka hattında konuşlanan ordusuyla ciddi bir sorun oluşturuyor.

ABD askeri güçlerini Suriye'den çekmeden, PYD'nin omurgasını oluşturduğu Demokratik Suriye Güçleri'nin (QSD) Suriye yönetimiyle anlaşmaya varmaları zor. Bu durum hem QSD hem Suriye yönetimi açısından sorunları karmaşık hale getiriyor. ABD bu konuda henüz net bir eğilim yansıtmış değil. Yine bu emperyalist gücün kolayından Suriye'den çekilmesi beklenmiyor. Hele de Ortadoğu'da güç kaybederken...

ABD ordusu uzun süre Suriye topraklarında kalma eğiliminde olursa, uzak olmayan bir gelecekte, bulundukları bölgenin bir direniş alanına dönüştürülmesi kaçınılmaz görünüyor. Zira "direniş ekserisi" adıyla anılan Suriye ile müttefikleri, bütün işgalci güçleri ülkeden çıkarma konusunda kararlı olduklarını sık sık dile getiriyorlar.

ABD'nin tutumu Kürt hareketi için de

çözümü kolay olmayan düğüm alanları yaratıyor. Türk devletinin tehditlerinden dolayı ABD'ye angaje olan QSD, tam da bu angaje olma sorunundan dolayı Beşşar Esad yönetimiyle anlaşma imkanını kaçırıyor. Bu ise, sorunları daha da karmaşık hale getiriyor.

PYD'nin AKP-saray rejimine "barışalım" çağrısında bulunması, ABD'nin işbirlikçilerini barıştırma yönünde harcadığı çabanın göstergesidir. Saray rejiminin yayılmacı hevesleriyle Kürt halkına düşmanlığı yerli yerinde dururken bu tür girişimlerden çözüm çıkmayacağı aşikar. AKP'nin PKK ile oynadığı "çözüm süreci" oyununun sonuçları, bu tür girişimlerin varacağı nokta hakkında yeterince fikir veriyor.

Çözüme yaklaşılmışken baltalama girişimlerinin artması, sorunun uzayacağına işaret ediyor. Tarafların sorunu çözmekten çok kendi çıkarlarını esas almalarının bedelini ise, Suriye halkları ödüyor.

Çözümü baltalayan güçler, somutta ABD ile Ankara'daki işbirlikçileri, Suriye'ye müdahale konusunda öncelikleri farklı olsa da savaş ve yıkımın sona erdirilmesini engellemek noktasında buluşuyorlar. Bu ise hem Suriye'deki çatışmanın uzamasına hem bölge halkları için oluşturduğu risklerin yerli yerinde durmasına neden oluyor. Bölgenin işçileri, emekçileri ve ezilen halkları kendi kaderlerini ellerine alana kadar, yazık ki, gerici güçler arasındaki çatışmaların bedelini ödemekten kurtulamayacaklar.

MGK'nın ardından kirli savaş tehdidi

Milli Güvenlik Kurulu (MGK), AKP şefi Tayyip Erdoğan başkanlığında 27 Kasım günü toplandı. Kaçak sarayda yapılan ve yaklaşık beş saat süren toplantının ardından basına yapılan yazılı açıklamada, sermaye devletinin Kürt halkının kazanımlarına yönelik yeni saldırı hazırlığı içinde olduğu duyuruldu.

Yazılı açıklamada şu ifadelere yer verildi:

"*Bazı ülkeleri PYD'yi terör örgütü olarak görmemesi terörle mücadeleye zarar veriyor.

*Suriye'deki herhangi bir emrivakiye göz yumulmayacağı ve meşru müdafaa hakkının kullanılacağı vurgulandı.

*Suriye'de siyasi çözüme en büyük tehdidin, Fırat'ın doğusundaki terör yapılanmasından geldiği belirtilmiştir.

*PKK/PYD-YPG'nin bölge halkına zulmederek ve göçe zorlayarak değiştirdiği demografik yapıya karşı duyarsız kalınmayacağı güçlü şekilde ifade edildi."

Sermaye devleti “derin devlet”in ta kendisidir!

Sermaye devleti demokrasıcılık oyununu sürdürmek için “derin devlet” heyulasına sarılmıştı. Bütün kirli işlerini “derin devlet” heyulasına mal etmeye çalışmıştı.

Türkiye’de “derin devlet” denince ilk akla gelen isim Mehmet Ağar’dır. Mehmet Ağar devlet adına yaptığı tetikçiliği gizleme gereği duymadı. Cinayetlerini “bin operasyona imza atan kişi” olarak bir tür reklam malzemesi haline bile getirdi. Sözü ettiği bin operasyonu İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet Genel Müdürlüğü döneminde gerçekleştirdi. İstanbul’da gözaltında katledilen, kaybedilen pek çok devrimcinin başta gelen failleri arasında Ağar’ın ismi geçiyor.

Ağar bugün birebir değilse bile bir anlamda öğrencisi durumundaki Süleyman Soylu ile dayanışma halinde “tetikçiliği” sürdürüyor. Bununla birlikte oğlu Tolga Ağar da AKP’nin Elazığ milletvekili yapıldı. Tolga Ağar yalnızca milletvekili değil, aynı zamanda bir patron. İstanbul Ticaret Odası’nın kayıtlarında Tolga Ağar’ın 15 tane kaydı bulunuyor. Tolga Ağar’ın bunlardan bazılarında eski ortak, bazılarında ortak, bazılarında yönetim kurulu üyesi olduğu görülüyor.

NATO BÜNYESİNDE KONTRGERİLLA VEYA DERİN DEVLET

“Derin devlet” heyulasının patikteki karşılığı kontrgerilla örgütlenmesidir. Bu örgütlenme 1990’dan bu yana İtalya üzerinden “Gladio” adıyla duyuldu.

Kontrgerilla, bir başka adıyla kapitalist devletlerin gizli orduları, 1949’da NATO’nun kurulmasıyla birlikte NATO’nun gizli ordusu olarak birleştirildi.

NATO’daki gizli orduların adı “Stay Behind” idi. NATO’da gizli orduları “Müttefik Gizli Komite” (ACC) koordine ediyordu. NATO üyesi olmayan bazı ülkelerin gizli orduları da buraya bağlıydı. Buradaki gizli ordu NATO’nun içinde NATO’ya rağmen bir ordu değil, NATO’nun bir tür işbölümü sayesinde ortaya çıkan bir ordu biçimi oldu.

Kontrgerilla, devletin askeri bir gücü, ama düzenli savaş taktiğini uygulamıyor. Darbe, işkence, suikast gibi “derin devlet”e mal edilen işleri yapıyor. Kısaca ifade etmek gerekirse, “derin devlet” sermaye devletlerinin kirli işlerini yaşama

geçiren organıdır. Nitekim Mehmet Ağar da bunun bir göstergesi olarak bütün cinayetlerini devletin emniyet müdürü apoletiyile işledi, yani devletin uzman bir tetikçisi olageldi.

AKP iktidarının demokrasıcılık oyununu AB kriterlerine uyma biçimiyle oynadığı dönemde, Ağar dinlenmeye alınmıştı. Demokrasıcılık oyunu bitirilirken, Ağar bizzat olmasa dahi öğrencisi Süleyman Soylu şahsında oyundaki yerini yeniden aldı. Dahası AKP, oğlunu da Elazığ milletvekili yaparak devletin uzman tetikçisi Ağar’ı ikinci kez ödüllendirdi.

OHAL DEVLETİ: FAŞİZMİN DERİN HALİ!

AKP iktidarı sermaye devletinin yönetim koltuğuna yerleştikten sonra demokrasıcılık oyununu askıya aldı. “Çözüm sürecindeki” cinayetlerini yargıya götürüp cezasızlıkla üstünü örterken, bugün sadece Kürdistan’da değil, Türkiye’nin tümünde devlet cinayetlerini kamuoyu baskısı olmamışsa yargıya dahi götürmüyor.

15 Temmuz darbe girişimini “bulunmaz nimet” olarak değerlendiren AKP, önceki pek çok katliamı adeta dalga geçer gibi “FETÖ”ye mal etti. Aslında OHAL ve sonrasında “derin devlet” gibi kirli işleri yapacak bir görevlendirmeye dahi ihtiyaç duymuyor. Bütün kirli işlerini

kendisi yapıyor. Roboski Katliamı’nda da katliamın ilk günlerinde “Emri ben verdim” diyen AKP “reis”i, sonrasında katliamı pişkince “FETÖ”ye havale etmişti. “Kandırıldım” argümanını hemen her konuda kullanıyor zaten.

Ağar’ın öğrencisinin İçişleri Bakanı –ki damat Albayrak’la sürtüşmeleri olmasına karşın Soylu koltuğunda kaldı ve kalmaya devam ediyor–, oğul Ağar’ın milletvekili yapılması, AKP’nin “derin devlet”e ihtiyaç duymayan katliamcı yüzünün bir göstergesidir sadece. Öte yandan katliamcılık açıktan uygulanırken, eskinin “derin devlet” figürleri de katliamlarda rol oynamaya devam ediyorlar.

AKP’nin AK Gençlik örgütlenmesinin Haziran Direnişi’nde faşizan saldırılarda bulunduğu hatırlanacaktır. Bugün de hazır kıta beklediği bir sır değil. Keza MHP’li çeteci Haluk Kırıcı sosyal medya hesabından AKP muhaliflerine tehditler yağdırıyor. En başta da reisleri işçi ve emekçilere yönelik tehditkar dilini sivrileştirip duruyor. Erdoğan’ın kullandığı dil faşist bir politikacıdan öte, astığım astık kestiğim kestik türünde bir dil. Bu, Kasımpaşalılıkla açıklanamaz herhalde. Demokrasıcılık oyunu oynanırken Erdoğan’ın dili hiç de bugünkü gibi değil.

Bu tabloda “Kaldırdık” yalanıyla kalıcılaşan OHAL’le AKP iktidarı faşizmin derin halini uyguluyor ve Mehmet Ağar’lara da rolünü açıktan oynamak kalıyor.

Tahir Elçi cinayeti aydınlatılmıyor

Diyarbakır Barosu Başkanı Avukat Tahir Elçi’nin katledilmesinin 3. yıldönümünde hâlâ dava açılmış değil. Elçi, 28 Kasım 2015 tarihinde Diyarbakır Sur’daki Dört Ayaklı Minare önünde yapılan basın açıklaması sırasında silahlı saldırı sonucu öldürülmüştü. Olay yeri incelemesinin hemen yapılmadığı, görüntülerin kaybedildiği ve soruşturma savcılarının sürekli değiştirildiği dosya davaya dönüşmedi.

Gözaltında kayıp ve “faili meçhul” cinayetler davaları üzerinde gerçeklerin açığa çıkarılması için uzun yıllardır avukatlık yapan Elçi’nin katledilmesi de karanlıkta bırakılmaya çalışılıyor.

CİNAYETİ AYDINLATMAKTAN İMTİNA EDİLİYOR

Dönemin başbakanı Ahmet Davutoğlu yaptığı açıklamada olayın mutlak surette aydınlatılacağını söyleyip “Bizim dönemimizde faili meçhullere izin vermeyiz” iddiasında bulunmuş, hatta saldırının tüm Türkiye’ye yapıldığını ifade etmişti.

HDP milletvekili Meral Danış Beştaş, cinayete ilişkin verdiği soru önergesinde, soruşturmadaki eksikliklere dikkat çekti.

Soruşturmada 2 başsavcı ve 4 savcının değiştiği, Elçi’ye doğru ateş ederken görülen 4 polisin sadece tanık olarak dinlendiği ifade edilen önergede, sokaktaki Mardin Kebapevi isimli dükkanda cinayet noktasını gören kameranın “çalışmadığına” dikkat çekildi. Beştaş, vurulma anının da olduğu polis kamerasının görüntülerinde 13 saniyelik kesinti olduğuna da dikkat çekti.

Soruşturmayla ilgili Elçi ailesinin avukatlarının savcılığa yaptığı başvuruya karşın polis kamerasına ait hafıza kartı “bulunamadı.” Cinayetin işlendiği sokakta olan 30’u aşkın polisin silahlarında da kriminal inceleme hâlâ yapılmış değil.

Yalan ve aldatmacayla sınıf mücadelesinin önüne geçilemez

Evrin Erdoğan

Kapitalizmin işçi sınıfı ve emekçilerin mücadelesini boğmak için kullandığı fiziki ve ideolojik şiddet aygıtları, teknoloji ve kitle iletişim araçlarının gelişimine paralel bir gelişim seyri izliyor. Manipülasyon, demagoji, dezenformasyon, yalan ve aldatmaca ile kitlelerin burjuva politikalar doğrultusunda yönlendirilmesi bugün muazzam boyutlara ulaşmış bulunuyor.

Günümüzde tüm dünyayı kısılcına alan burjuva hegemonya biçimleri, Hitler faşizmi dönemi ve ikinci emperyalist paylaşım sonrasının “soğuk savaş” sürecinde gelişim gösterdi. ‘50’li yıllardan itibaren şiddetlenen Sovyetler Birliği’ni kuşatma politikası çerçevesinde, emperyalist merkezlerde kurulan özel masalar, dünyanın dört bir yanında kurulan şirketler, vakıflar, dernekler, kitle iletişim araçları ile kitleleri yönlendiren burjuvazi, bu alanda köklü bir geleneğe sahip.

Hitler’in propaganda bakanı Goebbels’in, yalan olduğu bilinen bir haber sürekli tekrarlandığında, bir süre sonra kitlelerin bunu gerçek olarak algılayacağına ilişkin görüşleri burjuva dünyaya yol gösteriyor. Toplama kamplarında, gaz odalarında, savaş alanlarında çekilen propaganda filmlerinin yerini bugün sosyal medya, internet haberleri, görsel araçlar, televizyon kanallarındaki ideolojik bombardıman almıştır. Yalan, aldatmaca ve gerçeklerin çarpıtılması yoluyla faşizm zihinlerde hegemonya kurabildiği için, insanlığın gördüğü en büyük vahşetlerden biri gerçekleşebilmiştir.

Günümüzde iletişim alanındaki ileri teknoloji de etkin biçimde kullanılarak bu politikalar hayata geçirilmektedir. Bilgisayar, sonrasında internetin gelişimine hız kazandıran, emperyalist haydutlar

arasındaki hegemonya mücadelesinin tırmandırdığı militarist silahlanma yarısıdır. Savaş teknolojisi için vazgeçilmez olan bilgisayar ve internet, günümüz dünyasında kitlelerin emperyalizmin politikalarına “yumuşak zor” yoluyla ikna edilmesinin en etkili araçları olarak da kullanılmaktadır.

Kitlelerin beynini yıkayarak gerçekleri çarpıtma, emperyalist-kapitalizmin mayasında vardır. ABD emperyalizmi başta olmak üzere tüm emperyalist odaklar aynı yöntemlerle gerici politikalarını dünya ölçeğinde hâkim kılmaktadırlar. İşgal ve saldırganlık politikalarını meşrulaştırmak için büyük yalanlarla psikolojik savaş yürütülmektedir. Tony Blair’in Irak’ın emperyalist işgalinin gerekçesi yapılan kimyasal silahların varlığının yalan olduğunu itiraf etmesi hâlâ hafızalardadır. Ve bugün hâlâ Ortadoğu’da bu kirli silahların nasıl kullanıldığı bilinmektedir.

MANİPÜLASYONLARLA KRİZİN FATURASI İŞÇİ-EMEKÇİLERE ÖDETİLMEME ÇALIŞILIYOR

Sermaye iktidarı bu politikaları 1940’ların ikinci yarısından bu yana kesintisiz uygulamaktadır. İşçi sınıfını devrimci ideolojisinden, örgütlü mücadele kültürü, bilinci ve geleneklerinden uzaklaştırmak için toplum dikey olarak bölünmeye çalışılmaktadır. Irkçılık, dinsel gericilik, batıl sapkın inançlar yaygınlaştırılırken, yalan, aldatmaca, gerçekleri saptırma, kışkırtma vb. sistematik olarak devrededir.

Bununla hedeflenen, sermayenin azgın emek sömürsünün kesintiye uğramaması için sınıfın örgütlülüğünü dağıtmak, birliğini ve dayanışmasını ezmektir. Krizin faturasının emekçilere ödettiler-

bilmesi için sınıf hareketinin devrimcileşmesinin önüne geçmek, sınıfa karşı sınıf mücadelesinin mayalanmasını engellemek gerekmektedir. Eylemli bir çıkışın kitleleşerek militanlaşmasının koşullarının oluşması bugünden baltalanmaya çalışılmaktadır.

Düzenin tüm kurumlarıyla mafyalaşması, toplumda yaygınlaşan kültürel çürüme ve ahlaki çöküntü içinde sınıf kimliğine yabancılaşma, uyuşturucu, alkolizm, fuhuşun bozucu etkisi vb., tüm bunlar emperyalist kapitalizmin asallaşması ve çürümesinin sonucudur. Bilinç ve örgütlenme düzeyinin geriliği nedeniyle işçi ve emekçiler de bu tablodan fazlasıyla etkilenmektedir. Ancak bu olgu işçi sınıfının sermaye iktidarını temellerinden sarsacak tek toplumsal güç olduğu gerçeğini değiştirmez. Kapitalizm dünya ölçeğinde krizi yönetebilme başarısını gösterebiliyorsa, bunun nedeni kitlelerin bilincini teslim almak için uyguladığı politikaların güçlülüğü değil, işçi sınıfının örgütsüzlüğü ve dağınıklığıdır. Ve bu tablo, sınıfın devrimcileştirilmesinin önündeki engellerin aşılması görev ve sorumluluğuna işaret etmektedir.

“Egemen sınıfın düşünceleri, bütün çağlarda, egemen düşüncelerdir. Başka bir deyişle, toplumun egemen maddi gücü olan sınıf, aynı zamanda egemen güçtür de. Maddi üretim araçlarını elinde bulunduran sınıf, aynı zamanda zihinsel üretim araçlarını da emrinde bulundurur. Bunlar o kadar birbirlerinin içine girmiş durumdadırlar ki, kendilerine zihinsel üretim araçları verilmeyenlerin düşünceleri de aynı zamanda bu egemen sınıfa bağımlıdır.” (Kutsal Aile, Marx)

Burjuvazi işçi sınıfının azgın sömürsüne dayalı iktidarını, bu sayede, yani ideolojik hegemonya yoluyla pekiştiriyor. Bu düzen sadece baskı ve terör yoluyla değil, aynı zamanda ideolojik hegemonya sayesinde işçi sınıfının zincirlerinin sıkılaştırılmasıyla varlığını sürdürebiliyor.

Bugün ülkenin ağır bir ekonomik krizle sarsıldığı bir süreçte, yalan ve aldatmaca tek merkezden örgütleniyor. Böylece, işçi ve emekçilerden krizin faturasını kendi rızası ile ödemesi isteniyor. Milliyetçi savaş çığırkanı bir dalga ile yeni Osmanlı hevesler sınıfa enjekte edilmeye çalışılıyor. Sınıfın siyasal gelişiminin önüne sistematik olarak örülen setlerle, kölelik dayatmalarının kolaylıkla hayata geçirilmesinin koşulları yaratılıyor.

Ancak sermaye düzeni, uyguladığı tüm politikalara rağmen, mezarının kazıcısı işçi sınıfının ayağa kalktığında, bütün dengeleri altüst edecek bir güç olduğunun farkındadır. Bu nedenle, sınıf hareketinin bilinç ve örgütlenme düzeyinin en geri olduğu bir dönemde bile, en büyük korkusu devrimcileşecek bir sınıf hareketi olmaktadır. 3. havalimanı işçilerinin köleliğe karşı mücadelesinin kaba zor ve tutuklama terörü ile yanıtlanması,

Soylu’ya göre kadın eylemi de “terör”

AKP iktidarının içişleri bakanı Süleyman Soylu, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü vesilesiyle katıldığı etkinlikte yaptığı konuşmada yalan, çarpıtma ve “terör” demagojisini sürdürdü.

Hakimevi’nde gerçekleşen kadına şiddete ilişkin etkinliğin açılış konuşma-

sını yapan Soylu, 25 Kasım günü kadınların gerçekleştirdiği eylemleri “kadın istismarı ve çocuk istismarı konusunda bir hevesliler grubu var” diyerek karaladı.

“Tezgah”, “terör”, “yasak” demagojileriyle konuşmasını sürdüren Soylu, gerçekleri de ters yüz ederek “kanuna

aykırı yürüyüş” safsatasını sürdürdü. Kadın cinayetlerinin, çocuk istismarının, taciz ve tecavüzün deyim yerindeyse patlama yaşadığı günümüzde, kadına şiddete karşı yapılmak istenen bir yürüyüşün neden yasaklandığını açıklayamayan Soylu, iki lafından biri olan “terör”le toplumsal muhalefete kin kustu.

Greif işçilerine açılan dava bundan dolaydır.

Ekonomik krizin olmadığı, dış güçlerin ekonomik savaş yürüttüğü, tüm yandaşların uluslararası komplo olduğu yalanları, uygulanmaya başlayan sosyal yıkım saldırılarının sarsıcı sonuçlarını ortaya koymasıyla, etkisini yitirecektir. Bu aldatmaca ve çarpıtmalar sermaye düzenine yalnızca zaman kazandırabilir. Esnek çalışma, düşük ücret, hayat pahalılığı, artan vergiler, sağlık-egitim başta olmak üzere kamusal hizmetlerin özelleştirilerek ücretli hale getirilmesi, işten atmalarla daha da büyüyen işsizlik, işçi ve emekçilerde her geçen gün büyüyen bir öfke yaratmakta, insanca bir yaşam için mücadeleyi tetiklemektedir.

Sermaye düzeni milyonların yıkımını derinleştirirken, öte yandan buna yönelik mücadeleye karşı da önlemlerini almaktadır. Manipülasyon ile sersemletmek, kültürel-ahlaki yozlaşma ile çürütmek vb. araçlardır bunlar. Eğer bugün “yerli-milli ekonomiyi” kurtaralım söylemleri, tepeden tırnağa dış borçlara ve emperyalist odaklara bağımlı ekonomiye rağmen etkili olabiliyorsa, her türden gerici burjuva ideolojisinin kuşatması sayesindedir.

Hayvanlara işkence yapılması, çocukların taciz ve tecavüze uğrayarak katledilmesi, kadınların aşağılanması ve toplumsal yaşamın dışına itilmesi, kadın cinayeti ve tecavüzün tırmanması, tüm bunlar topluma yayılan çürümenin göstergeleridir. Cemaatler, tarikatlar, vakıflar ve dernekler, kimileri yanmaz kefen satan, kimileri ciplerle konvoy yaparak “dünya malını” sergileyen örgütlenmeler de, sınıf ve emekçileri yönetmenin mekanizmalarıdır.

Bu ağır insani ve kültürel ve yıkımı ortadan kaldıracak tek güç, bu çok yönlü saldırıların asıl muhatabı olan işçi sınıfıdır. Sermayenin demir yumruğu olarak sınıfa dört bir koldan saldıran dinci-faşist rejim, gerçekleri çarpıtarak işçi sınıfının mücadelesinin yükselmesini engelleyemez. Tarihten bugüne işçi sınıfı, örgütlü birliğini kurarak mücadeleye atıldığı, mücadeleler içinde bilincini geliştirmeyi başardığında, burjuva ideolojisinin kuşatmasını parçalamak da mümkün olmuştur.

Tepki ve hoşnutsuzluğun büyümekte olduğu fabrikalarda, sanayi havzalarında eninde sonunda krizin faturasına karşı mücadele yükselecek, işçi sınıfı bu mücadeleler içinde bilincini ve örgütlülüğünü geliştirecektir. Sınıf devrimcileri yıkım saldırılarının ağırlaşmasıyla daha da yoğunlaşacak tepki ve hoşnutsuzluğu mücadele kanallarına akıtma ve sınıfın bilincini devrimci bir doğrultuda geliştirme çabasına kilitleneceklerdir.

Devrimci basına sahip çıkalım!

Gerçekleri anlatan onurlu basın emekçilerine sahip çıkmak büyük bir önem taşıyor. Tüm işçi ve emekçilerin, devletin tüm saldırılarının hedefinde olmasına rağmen işçi sınıfının haklı davasının bir kürsüsü olan devrimci sosyalist basını kendi sesleri olarak görmeleri ve sahiplenmeleri gerekiyor.

Milyonlarca işçi ve emekçinin emeği üzerinden geçinenler, kendi çıkarları için toplumu yapay ayrımlarla kutuplaştıranlar, gerçekleri ters yüz edip emekçi kitleleri manipüle etmeyi, hatta çoğu zaman alenen yalan söylemeyi görev bilirler. Bu yüzden halkın doğru haber alma hakkını savunan; sınıfa çok uzağındaki pembe bir dünyayı değil, yaşamın gerçeklerini ve kurtuluş yolunu gösteren yayınlara tahammül edemezler. Kapatılan onlarca gazete ve dergi, basılan yayınevleri ve matbaalar, katledilen, hapishanelere doldurulan onlarca gazeteci bunun kanıtıdır. Halihazırda çok sınırlı olan demokratik kazanımlara bile göz diken tek adam diktasına dayalı bir rejimin oturtulmaya çalışıldığı bu süreçte ise bırakalım emekçilerden yana bir yayın çizgisi izlemeyi, olduğu haliyle gerçeği anlatmak dahi suç haline geldi.

Bugünün Türkiye'sinde medyada tek ses egemen: İktidarın sesi. Demirören'in Aydın Doğan'a ait tüm görsel ve basılı basını satın almasıyla basında ton farkı dahi olmaksızın tek ses sağlandı. Açıkta gerici sermaye iktidarının borazanlığını yapan medyanın geldiği hal, sağlıklı bakan her göz için içler acısı. Hiçbir ilke ve değer kalmadığı, gazetecilerin iktidarın

avukatlığına soyunduğu, yazar takımının kalemini sattığı mevcut tabloda bu mesleğin onuruna dair bir iz bulmak mümkün değil. Hal böyleyken biat etmeyenlerin mekanı da hapishaneler oluyor.

Sınır Tanımayan Gazeteciler örgütünün 2017 yılına dair sunduğu rapora göre dünya genelinde 326 gazeteci mesleğini yaptığı için tutuklu ve bu tutsak gazetecilerin yarısı Türkiye, Çin, Suriye, İran ve Vietnam'da. Yani Türkiye gazeteci tutuklamada dünyada ilk beşte. Sermaye devletin saldırılarının ilk hedefi ise hiç kuşkusuz devrimci-ilerici basın ve Kürt basını oluyor. Musa Anterlerden Metin Göktepelere gerçeği söylemenin bedelini canıyla ödemeyi bilmiş bir gelenek olarak devrimci-ilerici basın emekçileri hakikati haykırmaya devam ediyor.

Bunların yanı sıra içinde bulunduğu ekonomik krizden basın emekçileri de etkileniyor. Son yapılan yasa değişikliği ile Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı'na bağlanan TRT'de “ihtiyaç fazlası personel” olduğu gerekçesiyle 1.800 kişi zorunlu olarak emekli edildi. Şimdi de 3 bin çalışanın çeşitli illere ve kurumlara sürgünü gündemde. Sürgünü kabul etmeyen TRT çalışanları ise, “Diğer kamu kurumlarına gönderilmeyenler, TRT'de

kadrolu çalıştırılmayacak, ‘Özel Hukuk Hükümlerine Tabi Personel’ olarak istihdam edilecek” denilerek, güvencesiz çalışma ile tehdit ediliyor. Buna göre önlerine 3 ilden oluşan bir liste sunulan TRT çalışanları tercihlerini yaparak bir yıl içinde farklı illere ve yeni kurumlarına sürgün edilecekler.

Konu ile ilgili açıklama yapan Haber Sen Genel Sekreteri Burak Ustaoglu haklı olarak alanlarında deneyimli sanatçı, haberci ve yayıncıların hangi devlet kurumlarında ne gibi işleri yapacaklarını soruyor. TRT'nin bu soruya bir cevabı yok elbette. Doğan Medya'nın Demirörenlere geçişi döneminde de Doğan Medya'da çalışan basın emekçilerinin sendika hakkına saldırılmış, birçok işten çıkarma yaşanmıştı. Sözü kısası yaşanan ekonomik krizin bedelinden tüm emekçiler gibi basın emekçileri de payına düşeni alıyor.

Tablo böyleyken gerçekleri anlatan onurlu basın emekçilerine sahip çıkmak büyük bir önem taşıyor. Tüm işçi ve emekçilerin, devletin tüm saldırılarının hedefinde olmasına rağmen işçi sınıfının haklı davasının bir kürsüsü olan devrimci sosyalist basını kendi sesleri olarak görmeleri ve sahiplenmeleri gerekiyor.

Y. LEYLA

Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplanıyor...

Asgari değil, insanca yaşam istiyoruz!

Aralık ayında Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplanacak. İşçileri aza razı etmek için bir kez daha tiyatro sahnesi kurulacak.

KOMİSYON SERMAYENİN KOMİSYONUDUR!

Komisyon 5'i hükümetten, 5'i sermaye sözcülerinden, 5'i de sözde işçi temsilcilerinden 15 kişiden oluşuyor. Yani sermaye ne derse o oluyor. Hükümet zaten sermayenin hükümeti. Çıkarttığı bütün yasalar sermayenin hizmetinde. Zorunlu BES'ten kıdem tazminatının gaspına, İşsizlik Fonu'nun teşvik adı altında parça parça sermayeye hibe edilmesinden grevlerin yasaklanmasına kadar her alanda tutumu çok açık. Sözde işçileri temsilen masaya oturan Türk-İş bürokratları ise uzlaşmaktan, düzenin sınırlarında hareket etmekten ve yüz binlerce işçinin aidatları ile sefa sürmekten başka bir şey yapmıyorlar. Aldıkları on binlerce liralık maaşlar, milyonluk arabalar, belleğinde silahla fabrikaları ziyaret etmeler ile TV'lere yansıyorlar. Bir de patronlardan rica ediyorlar, "asgari ücret 2 bin lira olsun" diye. "Olmazsa da canınız sağ olsun" diyorlar.

KOMİSYONUN BİR ELİ YAĞDA BİR ELİ BALDA

Asgari ücreti tespit etmek için toplananlar on binlerce liralık maaşlara sahip dedik. Sermaye sözcülerinin alınterimizin, emeğimizin sömürüsü üzerinden kazandıkları zaten ortada. Hükümet adına oturan bakanlar da 20 bin liranın üzerinde maaş alıyorlar. İşçiler adına oturanların maaşları gizli tutuluyor. Bakanlardan aşağı kalmadıklarını ise biliyoruz. Peki,

bunlar mı bizim asgari ücretimizi tespit edecek? Evet. Çünkü biz işçiler örgütsüz. Kendi temsilcilerimizi çıkartamıyoruz. Masaya yumruğumuzu vuracak ve emeğimizin hakkını alacak örgütlülükte değiliz. Ancak yaşam koşullarından, açlık-yoksulluktan rahatsızsınız. Bunu da herkes biliyor. Bizlere ölmeyecek ama ertesi gün işe gitmemizi sağlayacak kadar maaş veriyorlar. Bunu da işsizlik korkusu, geçim derdi, her birimizi içine soktukları kredi ve borç yükü ile harmanlayıp yapıyorlar. Yani elimizi, ayağımızı zincirliyorlar. Hareketsiz kılıyorlar.

MASADA ASGARİ ÜCRETİ ÇALIŞAN İŞÇİ HAMLESİ

Türk-İş yönetimi bu yıl masaya asgari ücretle çalışan bir işçiyi de getirecekmiş. Asgari ücretle geçinilemediğini anlatacakmış. Kime anlatacak peki? Masadakilere anlatacaksa eğer onların umurunda mı? Sermayenin bütün zenginliği bizden

çaldıkları değil mi? Emeğimizin ürününe el koyup bizleri açlığa-sefaletle itenler onlar değil mi? Yani sınıf düşmanlarımıza mı anlatacakmış asgari ücretle geçinmenin zorluğunu? Sınıf düşmanlarımızın insafa gelmesini mi bekleyecekmişiz?

Yok, dertleri masadakilere değil de bizlere anlatmaksa, bizler zaten yaşayarak görüyoruz asgari ücretin açlık anlamına geldiğini. Bu ülkede zaten en az 6 milyon asgari ücretli var. Hatta asgari ücretin altında çalışan bir milyonun üzerinde işçi var. Başkasından duymamıza gerek yok. Yalnız şunu da dipnot olarak düşelim. Türk-İş yönetimi bu hamlesiyi kendileri de dâhil masadakilerin hiç birinin asgari ücretle geçin(eme)menin ne anlama geldiğini bilmediğini söylemiş oluyor.

HAVADA UÇUŞAN RAKAMLAR VE GERÇEKLER

Meselenin bir diğer yanı da havada

uçuşan rakamlar. 2 bin liradan başlayan vaatler, talepler ve tartışmaların ucu bucağı gözükmüyor. Ancak şunu söyleyelim ki 4 kişilik bir ailenin sadece gıda harcamaları, açlık sınırının üstünde yaşamak için 2 bin lirayı bulmuş durumda. Kira, faturalar, ulaşım, giysi vb. hiçbirini dahil edilmeden sadece mutfak alışverişinden bahsediyoruz.

Yoksulluk sınırı ise 6 bin lirayı çoktan geçti. Bu yüzden işçiyi resmi rakamlara göre bile açlığa-yoksulluğa mahkûm ediyorlar.

Bu arada bilindiği üzere kapitalist toplumda üretim pazar için yapılır. Bir diğer deyişle, kâr elde etmek için meta üretimi vardır. Metaların fiyatlarını belirleyen ise içerdikleri toplumsal emek miktarıdır. Haliyle kapitalizmde emek gücü de bir metadır.

Sermaye emek gücünü işçiden satın almak için verdiği ücreti doğrudan metalara, yani bütün ürünlere yansıtabilir. Yani sermaye, işçi maliyetleri arttı diyerek her şeye anında zam yapacaktır. Kapitalizmin işleyişi bunu gerektirmektedir.

Dolayısıyla havada uçuşan rakamlara aldanmamak gerekir.

Mesele işçi sınıfının örgütlü bir güç olarak sermayenin karşısına dikilmesi. O masaya yumruğunu vurup masayı dağıtmasıdır. Asgari değil, insanca yaşam istediğini haykırmasıdır. Talebimiz açık ve net: İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf ücret istiyoruz ve alacağız!

L. KÖRFEZ

Asgari ücretliye sefalet

2018'in 10 aylık enflasyonu yüzde 22,5 olarak gerçekleşmesine karşın işçi sınıfına 1603 TL asgari sefalet ücretini reva gören sermaye iktidarı ve onun dümenindeki AKP patronlara teşvikte ise sınır tanımıyor.

Asgari ücretin değer kaybı yılbaşından bu yana 360 TL oldu.

Ancak işçilerin ücretlerinde enflas-

yondaki bu tırmanışa karşı bir iyileştirme yapılmazken söz konusu patronlar olunca teşvikler, yasalar ise ardı arkasına geliyor.

Ekim ayında enflasyon yüzde 25.2'ye yükselirken 2018'in ilk 10 ayında işçi ve emekçilerin gelirlerinin dörtte biri enflasyon artışı ile eridi. Gıda fiyatlarındaki artış oranı ise yüzde 29'u

aştı. TÜİK verilerine göre yılbaşında asgari ücretli, fiyatı 4.33 liradan 370.2 ekme alabilirken, Ekim ayında ekmeğin fiyatı 4.92 liraya yükseldi ve asgari ücretlinin 44.4 ekmeği eksilerek 325.8'e geriledi.

Ayrıca yılbaşında kesilen yüzde 15 vergi miktarı da yaşanan artış ile yüzde 35'lere çıkmaktadır.

İşten atmalar, düşük ücretler, hak gaspları, kölece çalışma koşulları...

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Ülke gündeminin büyük bir bölümünü ekonomik kriz belirliyor. Sermaye sınıfı ve AKP iktidarı gece gündüz, kendi yarattıkları krizin faturasını biz işçilere çıkartmanın hesabını yapıyorlar. Tabi ki yalan-yanlış, çarpıtmalarla dolu birçok açıklama eşliğinde. Kimi zaman ise aklımızla alay eder derecesinde kirli yöntemlerle.

Türkiye’de hüküm süren kapitalist sömürü düzeni büyük bir kriz içinde. Ekonomik kriz bu düzenin doğasında var ve tüm ağırlığını, düzenin başını tutan sermayedarlar değil de biz işçiler taşıyoruz. Sistemin efendileri, AKP’nin hizmetleriyle yıllarca semirdikçe semirdiler. Servetlerine servet kattılar. Bizlerin evine giren ekmek her gün biraz daha küçülürken, çalışma koşulları ağırlaşırken onlar sermayelerini katladılar. Fabrikalarda süren dizginsiz sömürü yetmedi, devlet bütçesinden sınırsız teşviklerle ihya edildiler. İşsizlik fonu gibi bizlerden toplanan paralarla oluşturulan fonları patronların yağmasına açtılar. Biz çalıştık, alinteri dök-tük, onlar kâr rekorları kırdılar. Ekonomik ve sosyal haklarımızı birer birer tırpanladılar, ücretleri düşürdüler, çalışma saatlerini uzattılar, esnekliği ve güvencesizliği yaygınlaştırıp milyonlarca işçiyi bir kuru maaşa mecbur bıraktılar. Bizlerin sırtından bir avuç asalak sermayedar ve iktidardakiler hem daha da zenginleştiler hem de lüks ve şaşâlı yaşamlarında çağ atladılar...

ARTIK BU SÖMÜRÜ DÜZENİ BİR SINIRA DAYANDI

Bunun doğrudan bir sonucu olarak ekonomi büyük bir çöküntünün eşiğine geldi. Şu sıralar sermayedarlar ve AKP iktidarı yarattıkları bu yıkımın faturasını bizlere yıkarak durumdan kurtulmaya, bir kez daha krizi fırsata çevirmeye çalışıyorlar. Bizlerin emeği, alinteri, geleceği

pahasına...

AKP sözcülerinin, bakanların ikide bir kendi kendilerini yalanladıkları açıklamalar bir tarafa, yaşam bizim için somuttur. Somut olan ise çalışma koşullarının ağırlaşması, ücretlerin erimesi, en temel tüketim maddelerine gelen zamlar, artan vergiler, fabrikalarda toplu işten atmalar, artan hak gaspları...

Yıllardır emeğimiz üzerinde tepinenler, bir kez daha bizleri açlığın, yoksulluğun, işsizliğin koyu karanlığında boğmak istiyorlar. İstiyorlar ki sömürü ve soygun üzerine kurulu bu kapitalist sistemleri sürsün gitsin. Gözü dönmüş kâr hırslarının sonucu krizlerinin yükünü biz omuzlayalım. Onlar saraylarında rahat içinde asalakça yaşamlarına devam etsinler. Biz işçiler onların kasalarını doldurmaya devam edelim. Tüm bunlar olurken ise sesimizi hiç çıkartmayalım. Uysal köleler olalım. İşsizlik, yoksulluk bize ne reva gö-

rüyorlarsa hepsini kabul edelim.

Bir gün çıkıyorlar diyorlar ki; “kriz filan yok, bunlar dış güçlerin oyunu, ekonomimiz sağlam.” Bir gün çıkıyorlar, “Sert önlemler alıyoruz, bu süreci atlatacağız. Enflasyonla topyekûn mücadele edeceğiz. Yeni ekonomi programları hazırlıyoruz” vs... Ekonomide yaşanan kriz gerçek; sermayedarların ve AKP’nin her gün yaptığı açıklamalar yalan ve çarpıtmadır. Bir yanda gerçeklerin üzerini örtmeye ve bizlerin kafasını bulandırmaya çalışıyorlar, bir yandan da faturayı sırtımıza yıkarken sesimizi çıkartmayalım, hatta bize düşman icraatlarının destekçisi olalım istiyorlar.

NE BU KRİZ BİZİM KRİZİMİZ NE DE BİZ SERMAYEDARLARLA, AKP İLE AYNİ GEMİDEYİZ

Bu ülkede işçilere dayatılan yoksul-

luğu, sefaleti, işsizliği, kölece çalışma koşullarını kabul etmek zorunda değiliz. Önümüze konulanla yetinmek, istedikleri zaman kapıyı göstermelerine sessiz kalmak mecburiyetinde değiliz. İşçi sınıfının “Artık yeter!” deme zamanı çoktan geldi. Lafla peynir gemisi yürütmeye çalışan AKP ve emeğimizi, alinterimizi kemiren patronlar sınıfına karşı haklarımızı, geleceğimize ve onurumuza sahip çıkalım. Önümüze konulan faturayı yırtalım. Asalakları sırtımızdan söküp atalım. İşten atmalara, hak gasplarına karşı birleşelim, direnelim. Çünkü işçinin işçiden başka dostu, kazanmak için ise direnmekten başka şansı bulunmuyor. Tarih boyunca ne kazandıysak mücadele ederek, patronları, hükümetleri, sermaye partilerinin tümünü karşıma alarak, kendi sınıf çıkarlarımıza sarılarak kazandık.

(Metal İşçileri Bülteni’nin Kasım 2018 tarihli sayısından alınmıştır...)

Patrona teşvik işçi fonu ve devlet kasasından

BES soygununun kapsamı ve zorunluluğu genişletilirken, kıdem tazminatının gaspı için son hazırlıklar yapılırken fonlar ve devletin kasaları patronlara teşvikler için yağmalanıyor.

5510 sayılı Kanun’da 4, 4447 sayılı

İşsizlik Sigortası Kanunu’nda 4, 4857 sayılı İş Kanunu’nda 1, 5746 Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkındaki Kanun’da 1, 5225 sayılı Kültür Yatırımları ve Girişimlerini Teşvik Kanunu’nda 1 olacak şekilde patronlara

toplam 11 farklı sigorta primi teşvik, destek ve indirimi bulunuyor.

Patronlara sunulan bu peşkeşler Hazine’den, İşsizlik Sigortası Fonu’ndan; Ekonomi Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçelerinden yağmalanıyor. Her dönem sunulan borç erteleme ve faiz indirimleri de eksik olmuyor.

İşçi ve emekçiler kapitalistlerin yarattığı krizin yıkımını yaşamlarının her alanında derin bir şekilde hissetmeye devam ediyor.

Sermayenin demir yumruğu AKP ise sermayeyi rahatlatmak için mevcut peşkeş adımlarını arttırıyor.

İşsizlik Sigortası Fonu’nun yağması her geçen gün daha da büyütülürken,

“İşsizlik Fonu”nu patronlara peşkeş çektiler!

İşsizlik Fonu nasıl talan edildi?

Patronların aşırı kâr hırsının neden olduğu ekonomik kriz biz işçileri en çok işsizlik ile tehdit ediyor. İşsizlik, birçoğumuz için yaşamımızı sürdürmek için sahip olduğumuz tek gelirden mahrum kalmak anlamına geliyor.

8 Eylül 1999 tarihinde Resmi Gazete’de yayınlanan ve 2002 yılının Mart ayında uygulamaya başlanan İşsizlik Sigortası Kanunu ise, sözde işçinin işsiz kalması halinde uğradığı gelir kaybını belirli bir süre için telafi etmek için çıkarılmıştı.

Ancak fonda biriken para arttıkça patronların da AKP hükümetinin de iştahı kabardı. Her fırsatta ellerini cebimize atanlar, işsiz kalan işçi için kurulan bu fona da göz diktiler.

Her fırsatta yaptıkları değişikliklerle fonu amacı dışında kullandılar. İşsiz kalan işçinin yararlanmak için engel üstüne engel koyanlar, fonda biriken parayı patronlara aktarıırken gözlerini bile kırpmadılar. Yani işçiye kaşğın ucunu gösterenler sıra fondan patronlara kaynak aktarmaya gelince kepçe kepçe dağıtmaktan geri durmadılar.

FON, DEVASA BİR RANT ALANINA DÖNÜŞTÜ

Yasa ilk yürürlüğe girdiğinde %3 işveren, %2 işçi, %2 devlet katkısı ile oluşturulan fon için katkılar 2005 yılından itibaren %2 işveren, %1 işçi, %1 devlet katkısı olarak düzenlendi.

2015 yılında ise yasaya eklenen bir ek madde ile ölümlü ve sürekli işgöremezliğe neden olan iş kazası yaşanmayan işyerlerinde işveren katkı payı %1’e düşürüldü. 16 yılın sonunda bu kesintilerle fonda biriken para ise 125 milyar TL’yi buldu.

Her yıl 15 milyar TL artacağı öngörülen fon biriktirdiği bu devasa para ile patronların gözünü diktiği bir rant alanına dönüştü. 16 yıl boyunca fondan yararlanan işçilere toplam 21 milyar 34 milyon 43 bin 594 TL ödeme yapıldı.

Aynı süreçte Hazine’ye 11 milyar 512 milyon TL kaynak aktarılırken, fondan 5 milyar 845 milyon TL vergi kesildi. İŞKUR’un “Aktif İşgücü Programları”na 19 milyar 838 milyon TL, teşvik ve desteklerle 11 milyar 524 milyon TL aktarıldı.

İŞSİZ FONA DOKUNAMIYOR

Şu an Türkiye’de resmi rakamlarla 3,5

milyonun üzerinde, gerçek rakamlarla ise 6 milyon civarında işsiz var.

Ancak fonun yürürlüğe girdiği Mart 2002’den Ağustos 2018’e kadar fondan yararlanmak için başvuran 10 milyon 104 bin 299 kişiden sadece 6 milyon 306 bin 296 kişi İşsizlik Sigortası Fonu’ndan yararlanmaya hak kazanmış.

Bu durumda ise İşsizlik Sigortası Fonu’ndan yararlanma şartlarının ağırlığı önemli bir rol oynuyor.

İlgili yasaya göre, işçinin fondan yararlanabilmesi için kendi kusuru ve isteği dışında işsiz kalması, son 3 yıl içinde 600 gün İşsizlik Sigortası Primi ödemiş olması ve son 120 gün kesintisiz sigortalı olması gerekiyor.

Bu şartları yerine getiren işçiler 6 aydan 10 aya kadar işsizlik maaşı alabiliyor. İşsizlik maaşı miktarı son dört aylık prime esas kazançların ortalamasının %50’si olarak belirleniyor.

Örneğin Danimarka’da ise 1 yıl prim ödeyen işçi 4 yıla kadar İşsizlik Sigortası’ndan yararlanabiliyor.

Türkiye’de, işçinin fondan yararlanma şartlarının zorluğu ve sınırlılığı, gerçekte fon ile yapılmak isteneni de gözler önüne seriyor.

İşsizlik Sigortası Fonu işçiler için değil, patronlar ve devlet için bir can simidi olarak görülüyor.

Bu hedeflerini ise 2008 yılında yasa-

da yaptıkları tek cümlelik bir değişiklik ile hayata geçirdiler.

PATRONLARIN CAN SİMİDİ

Fonu patronlara peşkeş çekmek için ilk hamleyi, teğet geçeceğini söyledikleri 2008 krizi ile birlikte yaptılar.

500 binin üzerinde işçinin işten atıldığı 2008 krizinde, örneğin Nisan 2009 ayında fondan yararlanan işçi sayısı sadece 41.753 idi.

İşsiz kalan işçiler fondan yararlanamazken yapılan düzenleme ile belirli şartlar altında işçilerin sigorta primlerinin fondan karşılanması sağlandı ve “Kısa Çalışma Ödeneği” adı altında patron adına fondan maaş ödemelerinin önü açıldı.

Geçtiğimiz aylarda ilan edilen sözde “İstihdam Seferberliği” de İşsizlik Fonu’nun patronlar tarafından talan edilmesinin yeni bir adımı oldu.

Patronlar yüz binlerce işçiyi ceplerinden tek kuruş çıkarmadan bu fondan yapılan ödemelerle çalıştırdılar.

Sadece son 8 ayda patronlara fondan verilen teşvik miktarı 16 yıl boyunca işçilere işsizlik ödeneği altında yapılan ödemelerin üçte biri seviyesine geldi.

Bu yılın ilk 8 ayında fon giderlerinin %27’sini işsizlere yapılan ödemeler oluştururken %43’ü patronlara doğrudan teşvik olarak aktarıldı, %28’i ise “Aktif

İşgücü Programı” adı altında patronlar adına yapılan ücret ödemelerinde kullanıldı.

Fonu patronlar için talan eden devlet kendisini de ihmal etmedi. Kurulduğunda vergi dışı bırakılan fon, bir düzenleme ile vergi kapsamına alınarak fondan 5 milyar 766 milyon TL stopaj vergisi adı altında devletin kasasına aktarıldı.

FON İŞÇİNİDİR, İŞÇİ YÖNETMELİDİR

Tüm bu talan göz göre göre yapıldı. Ve anlaşılıyor ki, önümüzdeki günlerde İşsizlik Sigortası Fonu’nun talanı planları çok daha hızlı bir şekilde devam edecek.

“Kriz mriz yok!” diyenler, yaşadıkları krizi bir kez daha bizler için oluşturulan bu fondan nemalanarak atlatmaya çalışacaklar.

Ne patronların ne de devletin bizler için oluşturulan bu fona böylece göz koymasına izin verebiliriz.

Bunun tek yolu fonun denetimi ve yönetiminin işçiler tarafından gerçekleştirilmesidir.

Fondan patronlara kaynak aktarılmasına son verilmeli, işsiz kalan işçilerin fondan yararlanması için getirilen ağır şartlar ortadan kaldırılmalıdır.

İşsizlik Sigortası Fonu, işçinin alınterinin karşılığıdır.

(Ankara İşçi Bülteni Grev’in Kasım 2018 tarihli sayısından alınmıştır...)

“İnşaat işçilerinin tutuklanması tüm işçilere gözdağıdır”

Eylül ayında 3. havalimanı inşaatı işçileri kölece çalışma ve barınma koşullarına karşı eyleme geçmiş, ardından jandarma baskınıyla yüzlerce işçi gözaltına alınmış, onlarca işçi ve sendikacı tutuklanmıştı. İşçilerin 5 Aralık'ta görülecek ilk duruşmaları öncesi yöneticilerinin de tutuklu olduğu İnşaat İşçileri Sendikası'nın (İnşaat-İş) avukatı Ekin Güneş Saygılı ile konuştuk.

Av. Saygılı, “mala zarar”, “görevi yap-tırmamak için kamu görevlilerine diren-me”, “kamu malına zarar”, “iş ve çalışma hürriyetinin ihlali”, “toplantı ve gösteri yürüyüşüne taş, sopa veya yüzü kapalı şekilde katılma” gibi suçlamaların yönel-tildiğini belirterek şunları söyledi:

“Şu anda işçi ve sendikacıların tu-tuklanma gerekçesi, toplantı ve gösteri yürüyüşüne taş, sopa veya yüzü kapalı şekilde katılmak. Fakat iddianame içeri-sinde arkadaşlarımızın hangisinin, hangi davranışlarıyla bu suçları işlediği kesin bir yargıya varacak şekilde belirtilmemiş. Yani kişiler özelinde tek tek hangi suçu nasıl işledikleri açıkça belirtilmesi gere-kirken, adeta duruma uygun ne kadar suç varsa sıralanmış ve altına işçi ile sen-dikacıların adları sıralanmış. Zaten daha gözaltı sonrası tutuklamalara yöneltti-ğimiz ilk itirazlarımızda da aynı şekilde mahkemeye sevk eden savcının görevini suiistimal ettiğini belirtmiştik.”

“KAMU GÖREVLİLERİ SERMAYEDEN YANA”

Tutuklama kararlarının verildiği 18-19 Eylül tarihlerindeki mahkeme aşama-sında dosyayı inceleme, sendikacı ve iş-çilerle sağlıklı koşullarda görüşebilme ve dolayısıyla hukuki yardım sunma imkan-larının olmadığını aktaran Saygılı, “Zaten 3 günlük gözaltı süresi boyunca hiç avu-

kat görmemiş, baskı ve şiddet görmüş iş-çilerle dosyalarını görmeden, yöneltilen suçlamaların neler olduğunu doğru dü-zgün bilmeden görüşme yapıp duruşmaya çıkmak zorunda kaldık” diye konuştu.

Gözaltı sırasında jandarmanın “oran-tsız güç” kullandığını, buna patron tem-silcilerinin de katıldığını, kapılar kırılarak gözaltına alınan işçilerin yönetim ve gü-venlik binasına götürüldüğünü hatırlatan Saygılı, “Eylem ve görüşme süreçlerinde de zaten kaymakamından jandarma ko-mutanına kadar kamu görevlilerinin işve-renin yanında yer aldığı da anlatımlardan ortaya çıktı” dedi.

“YARGI GÖZDAĞI AMACIYLA KULLANILDI”

Saygılı aktarımlarına şunu da ekledi: “Aslında bugünden olayın ilk başlangıcı-na kadar geriye gittik ve bir tablo çizdik.

Bu tabloda insani yaşama ve çalışma koşulları sağlanmayan, ücretleri düzgün verilmeyen ve iş cinayetlerinde katle-dilen işçilerin, yargı ve onun emrindeki kolluk tarafından nasıl cezalandırıldığını ortaya koymuş olduk.”

Tüm bu uygulamaların nedenini sor-duğumuz Saygılı, “Bu bir misillemedir, bu bir gözdağıdır ve yargı bu amaçlar için bir araç haline getirilmiştir” diyerek sözleri-ni şöyle sürdürdü:

“Misillemedir, çünkü senelerdir yüksek güvenlik önlemleriyle korunan, adeta kuş uçurtulmayan havalimanında böyle bir direniş filizlenmiştir, insanlık dışı koşullar teşhir edilmiştir. Bir anda bütün dikkatler buraya çekilmiştir. İş-çinin üstünde, işçiden bağımsız değil, onunla beraber karar alan ve uygulayan, üretimden gelen gücü kullanmaktan çe-kinmeyen bir sendikacılık örneği sunul-

muştur.”

“YENİ DİRENİŞLERDEN KORKTUKLARI İÇİN GÖZDAĞI VERMEK İSTİYORLAR”

“Gözdağı vermek istiyorlar çünkü çok korkuyorlar, yeni havalimanı direnişlerin-den, yeni Flormar ve Cargill’lerden kor-kuyorlar. Mahir Kılıç, Kenan Güngördü ve Türkan Albayrakların çoğalacağından korkuyorlar. Bunun için de bizim davamız özelinde topluma ‘böyle şeyler yapma-yın, gözaltına alırsız, tutuklarsız’ demek istiyorlar.”

Saygılı, tutuklu işçilerin hapis hane koşullarına ilişkin ve son olarak şunları ifade etti:

“Eklemek istediğim husus şu; tüm işçi arkadaşlarımızı ziyaret ediyoruz. Her ne kadar cezaevi şartları çok kötü olsa da, çoğu tek başına adli tutuklularla beraber 7 kişilik koşullarda 44 kişi kalsa da, bir kitap bile haftalar sonra verilse de ve ba-şından beri sıraladığımız hukuksuzlukla-ra rağmen, işçi arkadaşlar genel olarak haklılıklarının farkındalar. Zaten daha tutuklama kararı yüzlerine okunurken ‘biz suç işlemedik, bir daha yapacağız’ demişlerdi hakimın yüzüne. 5 Aralık’ta duruşmada onlara destek verilmesi, sa-hiplenilmeleri gerekli. Şimdiye kadar ge-niş bir destek aldı direnişleri, onları yal-nız bırakmayan kamuoyu ve avukatların varlığı umut verici. Teşekkür ederim.”

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

Kaymakamlıktan Flormar direnişine yeni yasaklar

Flormar direnişi 7. ayında devam ederken 26 Kasım akşam saatlerinde Gebze Kaymakamlığı bir tebligat gönde-rerek direnişi kırmaya çalıştı.

Ses aracı yasaklandı, sopa yasaklan-dı, kapıya yazı yazmak yasaklandı ve ça-dırın kaldırılması istendi. Aynı zamanda kaldırımın “işgal edildiği” dile getirilerek

işçilere açıkça “direnişi bitirin” denildi.

Yasaklara karşı Flormar direniş ala-nında işçiler yasakların direnişi kırma-yacağına dile getirirken çadır, sopa ve ses aracı olduğu gibi kullanılmaya de-vam etti.

Öğle molasında yapılan eylemde iş-çiler “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Sendi-

kal hakkımız engellenemez!” ve “Yaşa-sın onurlu mücadelemiz!” sloganlarını haykırdılar. Flormar işçileri ses aracı ile kendi uyarladıkları şarkıları söylediler. 27 Kasım günü fabrika önünde bekle-yen işçilere Petrokimya İşçileri Bülteni ulaştırıldı. Kızıl Bayrak’ın son sayısı da işçilere verildi.

TKİP'nin 20. yılı etkinliğinde yapılan konuşma...

Adı gibi eseri de yüzy

Sevgili dostlar, yoldaşlar...

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 100. yılı coşkusunu geçen yıl yaşamıştık.

Bu yıl Alman Kasım Devrimi'nin 100. yılı.

Önümüzdeki Ocak ayında, Almanya Komünist Partisi'nin kurucuları Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht'i, katledilişlerinin 100. yılında anacağız.

Şu günlerde partimizin, Türkiye Komünist İşçi Partisi'nin kuruluşunun 20. yılının coşkusu içindeyiz.

Ve sınıf mücadelelerine ve devrimlere ilişkin tüm bu tarihi olaylarla bağlantılı olan, tümünü bir arada kesen, kapsayan ve anlamlandıran, bir dünya görüşü ve bir büyük isim var: Marksizm ve Karl Marx!

Marksizm'in kurucusu Karl Marx'ın doğumunun 200. yılındayız!

Etkinliğimizi dünya proletaryasının büyük önderine adanmış bulunuyoruz.

"Adı yüzyıllar boyu yaşayacak, eseri del!" gecesine hoş geldiniz!

En yakın çalışma ve mücadele yoldaşı Friedrich Engels, Karl Marx'ın ölümünün ardından, "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak, eseri del!" demişti.

2013 yılında bilim insanları, "Bin yıl sonra kimler hatırlanır?" sorusuna yanıt bulmak üzere bir araştırma yaptılar. İnternet taraması yaparak adı en fazla geçen kişileri sıraladılar. İlk sırada Karl Marx yer alıyordu. Bu bilgiyi bize İngiliz yayın kuruluşu BBC veriyor. Bin yıl sonra bile hatırlanacak kişiler araştırmasının ilk sırasında, Karl Marx'ın bulunduğunu duyuruyor.

Engels bir kehanette bulunmamıştı. Marx ile birlikte başardıkları için muazzam tarihsel anlamını ve önemini dile getirmişti. Bir bilim insanı kesinliği ile, son derece açık bir gerçeğe işaret etmişti.

Engels'in sözlerinden bu yana yüz elli yıl geçti. Karl Marx'ın adı kadar eseri de o günden beri tüm dünya ölçüsünde yaşıyor. İnsanlık çapında adı en çok duyulan, dünya görüşü en çok tartışılan, düşüncesi ve kişiliği övgülere olduğu kadar yergilere de en çok konu edilen insan olmayı sürdürüyor Karl Marx. Çok daha önemlisi, bu yüz elli yıl boyunca insanlık

tarihinin bütünü Karl Marx kadar etkilemiş başka herhangi bir insan yoktur. Denebilir ki o bu açıdan emsalsizdir. Her şeye rağmen kıyaslanabileceği tek kişi varsa eğer, o da yine izleyicisi ve öğrencisi olarak Lenin'dir.

Engels, "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak" demiş, "eseri de" diye eklemişti. Bunun bir nedeni, bu yüzyıllar ötesi yaşama gücünün bir açıklaması olmalı. En sade şekliyle bunun nedeni ve dolayısıyla açıklaması, Karl Marx'ın ezilenler ve sömürülenler dünyasına gerçek kurtuluş yolunu göstermiş olmasıdır. Karl Marx, kapitalizm çağının ruhunu derinlemesine kavrayan, kapitalist toplumun yapısını ve işleyişini çözümleyip ortaya koyan, bunu kapsamlı bir dünya görüşü düzeyine çıkaran kişidir. Bu nedenledir ki Marksizm, geride kalan yüzyıl içinde dünyayı saran tüm kurtuluş mücadelelerine ilham veren ve yol gösteren biricik devrimci dünya görüşü olmuştur. Dünyanın dört bir yanında yüz milyonlarca emekçi insan onun aydınlatmış yoldan yürümüştür.

Bugün de Marksizm, devrimci bir dünya görüşü olarak, tüm coğrafyalarda, tüm toplumlarda, tüm sınıf ve katmanlar içerisinde etkisi ya da yankısı olan, benimsenen ya da reddedilen, övülen ya da yerilen, ama hep de temel önemde bir yeri olan bir dünya görüşü, bir düşünsel-siyasal akım olarak duruyor. Sovyetler Birliği ile birlikte 20. yüzyıl sosyalizminin

tümüyle çöktüğü, onun tozu dumanının bilinçleri bulandırdığı bir tarihi dönemde bile bu hala böyledir. Ve dahası, dünya ölçüsünde Marksizm yeniden güç kazanmaktadır. Düşmanları bile bunu açığa vurmaktan kendilerini alamamaktadırlar. Şu son yıllarda, sistem hiyerarşisinde yeri olan bir dizi şahsiyet, Marksizm'in yeninden güç kazanmasından kaygıyla söz edip duruyor.

Bu ne rastlantıdır ne de şaşırtıcı. Kapitalizm ayakta kaldığı sürece, Marksizm aşılamaz ve vazgeçilemez bir devrimci dünya görüşü olarak kalmaya devam edecektir. Çünkü Marksizm kapitalizmin egemenlik çağına denk gelen, onun tüm doğasını kavrayıp açıklayan ve böylece aşılabilesinin koşullarını ve dinamiklerini de çözümleyip ortaya koyan biricik devrimci dünya görüşüdür.

Karl Marx sosyal bilimler alanında gerçek bir devrimi ve dolayısıyla bir dönüm noktasını temsil eder. Marx'tan önce insanlık tarihinin bilimsel bir açıklaması yoktu. Tarihsel gelişmenin mantığını, dolayısıyla toplumsal evrimin ve dönüşümlerin temel işleyiş yasalarını ilk kez olarak açıklığa kavuşturan odur. Toplamların çıkarlarının uzlaşmaz sınıflardan oluştuğunu, insanlık tarihinin sınıflar mücadelesi tarihi olarak ilerlediğini, devrimlerin tarihin lokomotifleri olarak iş gördüğünü ortaya koyan Marx olmuştur.

Karl Marx, insanlık tarihinin işleyişine ilişkin dünya görüşünü, özel olarak kapitalist topluma uygulamış, onu kapsamlı bir biçimde çözümlemiş, böylece kapitalizmin temel işleyiş yasalarını da açıklığa kavuşturmuştur. Yaratılmış zenginliklerin kaynağının emek olduğunu burjuva iktisatçıları ondan önce saptamışlardı. Ama onlar sermayenin genişleyen birikimini, yani kapitalist kârın sırrını açıklayamadılar. Kapitalist kârın kaynağını, dolayısıyla kapitalist sömürünün temel işleyiş mekanizmasını, artı-değer teorisi ile Karl Marx ortaya koydu. Böylece kapitalizmin emek sömürsüne dayalı temel işleyiş yasasını gözler önüne serdi.

Karl Marx muazzam önemdeki bilimsel buluşlarını, işçi sınıfının kapitalist toplum içindeki çok özel yeri ve bundan kaynaklanan tarihi devrimci görevini açıklığa kavuşturmakla birleştirdi. İşçi sınıfının bilimsel dünya görüşü olarak Marksizm böylece biçimlendi ve esas kapsamını kazandı.

Sosyalizmin maddi-toplumsal temelini oluşturan temel sınıf proletaryadır. Sosyalizmin ütopyadan bilime yükselmesi, bu gerçeğin anlaşılması sayesinde olanaklı olabilmıştır. Proletaryayı bir yana bıraktığınızda, geriye sınıf dışı sosyalizm kalır. Bu ise sosyalizmi sonuçsuz bir ütopya haline getirir.

Marx mükemmel bir bilim insanıydı, bu onun en tartışmasız yönüdür. Ama Marx, her şeyden önce ve her zaman, bir devrimciydi. Bu, yeri geldiğinde Marx'ın hakkını teslim etmekten geri duramayan burjuva dünyasının özellikle hasır altı etmeye çalıştığı temel önemde bir gerçektir. Marx her şeyden önce bir devrimciydi; çünkü devrimcilik, Marx'ın felsefi düşüncesinin bütün bir özüyü. "Filozoflar bugüne kadar dünyayı yorumlamakla yetindiler, oysa aslolan onu değiştirmek" diyordu Marx. O, dünyayı değiştirmek felsefesinin, buna dayalı dünya görüşünün kurucusudur ve bizzat kendisi de bu düşüncenin cisimleşmiş halidir.

Marksizm kapitalist toplumun temellerine vuran, onun yerle bir edilmesini ve aşılmasını temsil eden devrimci bir dünya görüşüdür. Egemen düzen olarak

Yüzyıllar boyu yaşayacak!

kapitalizmi ve egemen sınıf olarak burjuvaziye hedef alır. Böyle olduğu içindir ki, burjuvazi Marx'tan ve Marksizm'den nefret eder. Onu bin bir yolla karalamaya ve gözden düşürmeye, emekçileri gerçek kurtuluşlarının bu yol gösterici ışığından yoksun bırakmaya çalışır. Kurulu düzen başından beri ona büyük bir düşmanlık göstermiştir ve göstermeye de devam edecektir. Resmi burjuva toplumunun Karl Marx'a bu sonu gelmez düşmanlığı bile onun gücüne ve emekçiler dünyası için muazzam önemine bir göstergedir.

Karl Marx, onun temellerini attığı devrimci dünya görüşü olarak Marksizm, bugün her zamankinden daha günceldir. Bu dünya görüşü, onun oluşturduğu yol gösterici düşünsel silahlar, işçi sınıfı, emekçiler ve tüm ezilenler için bugün her zamankinden çok daha büyük bir ihtiyaçtır. Bugünkü gelişmiş biçimiyle kapitalist toplum, Karl Marx'ın düşüncelerini her zamankinden daha güçlü bir biçimde doğruluyor. İngiliz kilisesinin en tepesindeki adam bile günümüz toplumunda her şeyin metalaşmasını, meta fetişizmini, insan ilişkilerindeki çok yönlü yabancılaşmayı anlamada Marx'ın önemine işaret ediyor. Oysa salt her şeyin meta-

laşmasını, insan ilişkilerindeki çok yönlü yabancılaşmayı değil, fakat örneğin muazzam boyutlardaki sosyal kutuplaşmayı, biriken muazzam zenginliklere rağmen dünyamızda hüküm süren yoksulluğu ve sefaleti, Marx olmadan nasıl anlayabiliriz?

Bugünün dünyası, servet-sefalet kutuplaşmasında ulaşılan baş döndürücü boyutları tüm açıklığı ile ortaya koymaktadır. Bu yılın başına ait rakamlara göre, dünyadaki servetin %82'si nüfusun yalnızca %1'inin elindedir. Dünyanın en zengin 8, evet yanlış duymadınız, dünyanın en zengin 8 dolar milyarderinin toplam serveti, dünyanın yarısının, yani tam 3,6 milyar insanın servetine eşittir. Bu, Marx'ın teorisinin inanılmaz düzey ve kesinlikteki bir doğrulanmasıdır. Bu yalnızca bir örnektir. Marx, kapitalizme ilişkin tüm değerlendirmelerinde haklı çıkmıştır. Bugünün kapitalizmi bu gerçeği her zamankinden daha açık, daha kesin bir biçimde doğrulamaktadır.

Eylül ayı sonunda zamansız olarak yitirdiğimiz Teslim Demir yoldaş, iki yıl kadar önce Marx'ın ve Marksizm'in güncelliğini konu alan bir yazı kaleme aldı. "Proletaryanın büyük öğretmeni Karl

Marx'ı okumanın ve silahlarıyla kuşanmanın tam zamanıdır" başlığı taşıyan yazı şu sözlerle bitiyordu:

"Dünya proletaryası büyük öğretmeni Karl Marx'ı 14 Mart 1883 tarihinde yitirdi. Ancak o, dün olduğu gibi bugün de dünya proletaryasına ve komünistlere yol göstermeye devam ediyor. Çünkü Karl Marx, proletaryaya ve insanlığa yüzyıllara dayanıklı, hiç eskimeyen, güncelliğini koruyan bilimsel sosyalizm gibi büyük bir eser bırakmıştır. Bir kez daha, işçi sınıfının yeniden tarihin sahnesine çıkmaya başladığı, yeniden inisiyatif aldığı bunamlılar, savaşlar ve devrimler döneminin içindeyiz. Marx'ı ve onun bilimsel teorisini döne döne okumanın, onun silahları ile kuşanmanın ve bu yolla geleceğe her bakımdan hazırlıklı olmanın tam zamanıdır."

Teslim Demir yoldaşın çağrısı, Karl Marx'a adanmış bir etkinlikte yapılan bir konuşma için oldukça anlamlı bitiş sözleri mahiyetindedir. Yine de bitirmeden, kuruluşunda özel bir rol oynadığı TKİP'nin 20. yılını da vesile ederek, birkaç kısa söz daha eklemek istiyoruz.

20. yılını kutlamakta olduğumuz TKİP, 200. doğum yılını kutlamakta olduğumuz

Karl Marx'ın devrimci dünya görüşüne dayalı olarak inşa edilmiş bir partidir. Teslim Demir ve yoldaşları, yenilgi sonrası dönemin iç ayrışma ve saflaşmaları esnasında, marksist dünya görüşünün devrimci diyalektik yöntemi ve proleter sınıf özü üzerinde çok özel biçimde durmuşlardı. Öylesine ki, sonraki bir dizi temel değerlendirmelerinde, halkçı küçük-burjuva sosyalizmden kopuşlarını, bu iki temel nokta üzerinden yakaladıkları üstünlüğe bağlamışlardı.

Devrimci diyalektik yöntem ve proleter sınıf özü ya da eksen, marksist dünya görüşünün kalbinde duran unsurlardır. 20. yılındaki TKİP de doğumunu bunu anlayıp sindirmiş olmasına borçludur. Onun teorik temeli ve programı buna göre şekillenmiştir.

Öte yandan TKİP, partiyi sosyalizm ile sınıf hareketinin cisimleşmiş örgütsel birliği olarak ele alan marksist görüşe bağlı kalarak, kendini sınıf eksenli bir parti olarak inşa etmek ve geliştirmek hedefinden hiçbir biçimde şaşmamıştır. Halen de gelişimini bu çizgide sürdürmektedir.

Karl Marx her şeyden önce bir devrimciydi, demiştik. Onun izinden yürüyen TKİP de her şeyden önce devrimci bir partidir. Yalnızca teorisi ve programıyla değil, örgütsel varoluşu ve pratiği ile de. TKİP kurulu düzenin legalitesi içine hiçbir biçimde sığamayacak olan, bu nedenle de illegal temellere dayalı bir devrimci partidir. Bu özelliği ile de o gerçek bir devrim partisidir.

TKİP, Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlardan Alaattin ve Sinan yoldaşlara, her kademedeki bir dizi farklı yoldaşa yüz ağartıcı örneğini görebildiğimiz gerçek devrimci kadrolara dayalı bir partidir.

Bütün bunların ürünü olarak TKİP, güçlü politik-örgütsel moral değerlere sahip bir partidir.

Ve bütün bunların ortak ifadesi olarak TKİP, devrimci marksist bir partidir. Marksist dünya görüşüne bağlılık, onun devrimci varoluş koşuludur.

200. doğum yılında şan olsun Karl Marx'a!

Adı gibi eseri de yüzyıllar boyu yaşayacak!

200. yıl gecesi: Coşkulu, kitlesele, devrimci bir etkinlik!

Karl Marx'ın doğumunun 200. yıldönümüne atfedilen "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak, eseri de!" şiarlı merkezi gece yüzlerce işçi, emekçi ve gencin katılımıyla 24 Kasım günü Wuppertal Üniversitesi Spor Salonu'nda (Unihalle) gerçekleştirildi.

Yurtdışındaki komünistlerin emeğinin ürünü olan etkinliğin programının akışı başarıyla sunuldu. Etkinliğin politik içeriği güçlüydü, devrimci coşku belirgindi, katılımcılar programı sonuna kadar dikkatle izlediler.

Genç komünistlerin gecede etkin bir rolü oldu. Programı Türkçe/Almanca sunan genç komünistler hazırladıkları tiyatral şiir dinletisi ve müzikle programa katıldılar. Program, devrimci gençlerin oluşturduğu müzik korosunun coşkulu halay türküleriyle son buldu.

Bir aya yayılan hazırlık sürecinde birçok kentte Marx ve Marksizm konulu seminerler/söyleşiler gerçekleştirildi. Yaygın bir şekilde afişleme yapıldı ve bildiri dağıtıldı. Ev ziyaretleri gerçekleştirildi. Sol çevrelerin düzenlediği bazı etkinlikler ve emekçilerin katıldığı düğünlerde bilet satışları yapıldı. Etkinliğin başarısı bir aya yayılan bu planlı, ısrarlı, yaygın ve kolektif çalışmanın ürünüydü.

Program, etkinliği özetleyen kısa bir sunumla açıldı. Sunum, Marx'ın doğumunun 200'üncü, Ekim Devrimi'nin 101'inci, ihanete uğrayan Alman Kasım Devrimi'nin 100'üncü, devrimci sınıf partisinin 20'inci yıldönümüne yapılan atıfla başladı. Bu dört yıldönümünün tarihsel önemi ve güncel anlamı üzerinde duruldu. Marksizm'in, ezilen insanlığın elinde bir kurtuluş bayrağı olarak yükseklerde dalgalanacağı, yeni Ekimlerin mayalanacağı tarihsel bir dönemden geçildiği vurgulandı.

"29 Eylül'de yitirdiğimiz EKİM'in ve TKİP'nin kurucu önder kadrosu olan Teslim Demir (Sinan) yoldaş şahsında dünyada ve Türkiye'de özgürlük, devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzleşen komünist ve devrimciler anısına 1 dakikalık saygı duruşuna çağırıyoruz" anonsuyla saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından "Ben Karl Marx" başlıklı şiirsel anlatım, sinevizyon eşliğinde sunuldu.

İlgiyle izlenen sunumun ardından Gençlik Korosu sahneye davet edildi.

İspanyolca, Türkçe, Kürtçe, İtalyanca, Almanca ezgiler seslendiren koro, salondaki coşkuyu arttırdı. Geceye katılan emekçilerle gençler de yer yer ezgilere eşlik etti. Çav Bella ile finali yapan Gençlik Korosu'na tüm salon eşlik etti.

Koronun ardından, devrimci sınıf partisi adına gecenin temasına uygun hazırlanan konuşma gerçekleştirildi. Karl Marx'ın başarılarının ve temel noktalar üzerinden Marksizm'in özetlendiği konuşmada, -Engels'in belirttiği gibi- 150 yıl sonra Marx'ın da eserinin de halen yaşadığı, güncel olduğu ve bu olgunun burjuvazinin bazı akıl hocaları tarafından da kabul edildiği belirtildi.

Marksizm'in, geride kalan yüzyıl içinde dünyadaki tüm kurtuluş mücadelelerine ilham veren, yol gösteren biricik devrimci dünya görüşü olduğu hatırlatıldı. Teslim Demir'in bir yazısına atıfla TKİP'nin marksist dünya görüşünü temel aldığı devrimci diyalektik yöntem ve proleter sınıf özüne sadık olduğu ve Marx'ı okumanın, onu anlamının tam zamanı olduğu vurgulandı.

Konuşma belirgin bir dikkat ve ilgiyle dinlendi, katılımcılar tarafından coşkuyla alkışlandı.

Parti konuşmasının ardından "Artık gecelerde volta atmayacak, giriş kapılarında insanları selamlamak için beklemeyecek ve salonu konuşmasındaki gür sesiyle titrettikten sonra, 'Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!' diye bize slogan atırmayacak. Fakat yoldaşımız kaybolmuş değil, çünkü yarım asırlık çınarın ektiği tohumlar yeşermekte. Bilinç dolu sözleri her zaman aklımızda kalacak, slogan attığımızda onun da sesi yankılanacak ve nihayet devrim yaklaştığında, o da en ön safta yanımızda olacak..." sözlerinin yer

aldığı bir sunumla Teslim Demir (Sinan), sinevizyon gösterimi eşliğinde okunan şiirlerle anıldı.

Anma sırasında tüm katılımcılarda duygu ve coşku yoğunluğunun iç içe geçtiği bir atmosfer oluştu. Kitle yer yer sloganlarla yer yer alkışlarla duygularını yansıttı.

Bu bölümde yine Sinan yoldaş anısına sahneye çıkan BİR-KAR çalışanı bir emekçi, Kürtçe-Türkçe kısa bir dinleti sundu. Beğeniyle karşılanan dinletinin ardından ilk bölüm sona erdi.

Verilen aranın ardından TKİP Yurtdışı Örgütü tarafından hazırlanan sinevizyonun gösterimi yapıldı. Kapitalizmin gelişim tarihi, 1789 Fransız İhtilali, 1840'lı yıllara kadarki sürecin özetlenmesiyle başlayan sinevizyonda, ara başlıklarla Karl Marx, Marx-Engels ve Marksizm içeriğe uygun görseller eşliğinde anlatıldı.

Karl Marx, Marx-Engels, Komünist Manifesto, 1848-49 Devrim yılları, 1. Enternasyonal, Paris Komünü, Ölümsüz yapıt, ara başlıklarıyla hazırlanan sinevizyonu, salondaki tüm katılımcılar belirgin bir dikkat ve ilgiyle izlediler.

Sinevizyonun ardından Frankfurt'tan komünist gençlerin hazırladığı tiyatral şiir dinletisi gerçekleştirildi. Gecenin içeriğine uygun hazırlanan şiir seçkisi, müzik eşliğinde sahnelendi. Hem sahnede hem salonda belirgin bir şekilde coşkuyu yükselten dinleti yoğun alkışlarla sona erdi.

Şiir dinletisinin ardından Mikail Aslan ve grubu sahneye davet edildi. Mikail Aslan ve grubunun ezgileri katılımcılar tarafından ilgi ve beğeniyle dinlendi. Hem seslendirilen ezgiler hem Mikail Aslan'ın gecenin içeriğine dair yaptığı kısa konuş-

malar katılımcıların alkışlarıyla karşılandı.

Etkinlik, Gençlik Korosu tarafından seslendirilen türküler eşliğinde çekilen halaylar ve "Coşkumuzu ve inancımızı bizimle paylaşmaya gelerek bizi onurlandırdınız. Daha nice anlamlı günlerde bir arada olacağımız devrim ve sosyalizm mücadelesinde birlikte omuz omuza yürüyeceğimiz inancıyla hoşça kalın!" sözleriyle sonlandırıldı.

ETKİNLİKTEN NOTLAR

* TKP/ML YDK, MLKP Almanya Örgütü, MKP Avrupa Komitesi ve Trotz Alledem tarafından geceye sunulan mesajlar okundu.

* Frankfurt LSG işçilerinin mesajını bir LSG işçisi kürsüden okudu.

* Etkinlikte TKİP İstanbul İl Komitesi'nin mesajı okundu, Kocaeli'den komünistler, İzmir İl Komitesi ve Ankara'dan komünistlerin geceye mesaj gönderdikleri anons edildi.

* BİR-KAR'ın yanı sıra ADHK, TKP/ML, TKP/ML YDK, Mezopotamya Yayınevi, Halk Cephesi, Bolşevik Partizan, RJ (Avrupa DGB) salonda stand açtı.

* Programın akışına bağlı olarak "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Sinan yoldaş kavgamızda yaşıyor!", "Sinan yoldaş ölümsüzdür!", "Yaşasın Partimiz TKİP!", "İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!", "Yaşasın devrimci dayanışma!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganları atıldı.

* Sahne arkası, Karl Marx'ın resminin bulunduğu, etkinliğin şiarını içeren büyük bir pankartla kaplandı. Teslim Demir'in fotoğraflarının yer aldığı bir pankart ve serginin yanı sıra Mustafa Suphi'lerden 2000'li yıllara önde gelen devrim ve parti şehitlerinin yer aldığı bir pankart asıldı.

* Salonun dört bir yanı devrimci şiarlar bulunan pankartlar ve kızıl bayraklarla donatıldı.

* Geceyi sunan ve etkinliklerde yer alanların yanı sıra, katılımcılarda da bir memnuniyet hali vardı.

* Gecede gençliğin belirgin rolü dikkat çekti.

* Etkinliğin devrimci politik yönü belirgindi, bununla birlikte katılımcılar programı sonuna kadar ilgiyle izlediler.

KIZIL BAYRAK / ALMANYA

200. yıl etkinliğine gönderilen mesajlar

ŞAN OLSUN 20. YILINDA PARTİMİZE!

(...)Karanlık bir dönemden geçiyoruz!

Baskı, sömürü, kriz ve savaşlar, içinde bulunduğumuz sürecin tablosunu oluşturuyor. Dünya genelinde gerici dalga yükseliyor. Ülkemizde tek adam rejimi kendisine biat etmeyen herkesi susturmaya çalışıyor. Mücadele adına en ufak bir iz bile bırakmamak için, adeta histeriyle saldırıyorlar. En ağır faturayı ise devrimci-ilerici güçlere kesiyorlar. (...)

Marksist-leninist ideolojiyle kuşanmış komünistler olarak tarihsel misyonumuza uygun davranmak için tüm gücümüzle mücadele ediyoruz. Tek adam rejiminin baskılarına, saldırılarına rağmen tüm çabamızı, partimizi işçi sınıfı içerisinde ete-kemiğe büründürebilmek, devrimci bir sınıf hareketi yaratabilmek için harcıyoruz.

Bizler işçi sınıfının devrimci geleceğinin temsilcisi olan partinin İstanbul'daki neferleri olarak, Sinanlar'ın, Alaattinler'in, Haticeler'in, Habipler'in, Ümitler'in bıraktığı yolda kararlılıkla yürüyoruz.

Partimizin 20. yılında kararlılıkla bir kez daha ifade ediyoruz ki, çabalarımız boşa değil. Er ya da geç bu çürümüş düzeni yerle bir edecek, sosyalizmi kuracağız!

TKİP İSTANBUL İL KOMİTESİ

DEVİRİMİN PARTİSİNİN 20. YILINI SELAMLİYORUZ!

(...)Bugün dinci-gerici iktidar sermayenin demir yumruğu olarak azgınca saldırıyor. Derinleşen krizin faturasını işçi ve emekçilere yüklemek için baskı ve zorun dozunu her geçen gün arttırıyor. En temel hak ve özgürlükler yok sayılıyor, en sıradan bir hak arayışının karşılığı cezaevleri oluyor. Emeğini korumak için fiili meşru eylem hakkını kullanan işçiler tutuklama terörüne maruz kalıyor. Diktatörlük baskı ve terör yoluyla ayakta kalmaya çalışıyor.

(...)Komünistler olarak bize düşen görev, emperyalist-kapitalist barbarlığı Türkiye halkasından yıkmak ve sosyalist işçi iktidarını kurmak için, işçi sınıfını kendi bilimi ve partisiyle buluşturmak. Bu köhnemiş düzene karşı devrimin kızıl bayrağını dalgalandırmaya devam edecek, Marx'ın adını da eserini de yaşata-

cağız.

Yaşasın partimiz TKİP!

(...)Komünist hareketin siyasal yaşama çıkışında çok önemli bir rol oynayan, o günden bugüne hareketin önder kadrosu ve emekçisi olan Sinan yoldaşı iki ay önce kaybettik. Yoldaşın yarım asırdır devrimci mücadeleye kattıklarının gücüyle güne ve geleceğe yükleneceğiz. Bu bilinç ve sorumlulukla devraldığımız bayrağı daha da yükselteceğiz.

Türkiye işçi sınıfının önemli bir havzası olan Kocaeli'de öfkeyi bilinçli bir tepkiye dönüştürecek, mücadeleyi örgütlü devrimci çizgide geliştireceğiz. Partimizi işçi sınıfı içinde varederebilmek için "devrimci bir sınıf hareketi" geliştirme hedefine kilitleneceğiz.

KOCAELİ'DEN KOMÜNİSTLER

YİTİRDİĞİMİZ YOLDAŞLARDAN DEVRALDİĞIMIZ BAYRAĞI DAHA İLERİYE TAŞIYACAĞIZ!

(...)Sinan yoldaşı toprağa vermenin derin acısını yaşadığımız bu günlerde partimiz TKİP 20. mücadele yılını geride bırakıyor. Gericiliğin her yönüyle arttığı Türkiye'de uzun, zorlu ve çetin geçecek bir mücadele bizleri beklemektedir. Bizler partimizin rehberliğinde bu mücadeleye hazır olduğumuzu, Habipler'den, Ümitler'den, Haticeler'den, Alaattinler'den, Sinanlar'dan devraldığımız bayrağı, leke sürmeden daha da ileriye taşıyacağımızı buradan bir kez daha haykırmak istiyoruz.

Marx'ın 200. doğum yıldönümüne atfedilerek "Adı yüzyıllar boyu yaşayacak, eseri del!" şiarıyla gerçekleşen parti gecesinde bulunan tüm dostlarımızı ve yoldaşlarımızı en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

ANKARA'DAN KOMÜNİSTLER

KARARLI DURUŞUNUZU VE İDDİANIZI SELAMLİYORUZ!

(...) İçinden geçtiğimiz süreç devrime, sosyalizme ve komünizme yönelik yoğun saldırı kampanyalarının gerçekleştirildiği bir süreçtir. Bu süreci farklı çizgilerle, po-

litikayla ve farklı sınıfsal yaklaşımlarla da olsa birlikte göğüslemeye çalıştık, omuz omuza her türlü ideolojik-politik saldırıyı göğüsledik. Belki büyük başarılar elde edemedik, devrimi örgütleyemedik ancak taviz vermediğimiz şey, devrime olan inancımız ve bunun zorunluluğu olmuştur.

(...) Devrim mücadelesi bedeller ödeyerek gelişen, geliştirilen, iddiamızın harcı yapılan bir muhtevaya sahiptir. Bu uğurda en değerli yoldaşlarımızı, dostlarımızı ve halkın evlatlarını ölümsüzlüğe uğurladık. Siz dostlarımız da bu kararlı duruştan geri durmadınız. Habipler'den Ümitler'e ve Sinan Hocalar'a uzanan ve onların duruşunda berraklaşan bir çizgiyi sürdürüyorsunuz. Onurlu ve iddialı devrimci duruşunuz bu büyük devrimcilerde cisimleşiyor.

Dostlar, parti kuruluş yıldönümünüzü bu vesileyle en devrimci duygularla selamlıyoruz. İstikrarlı ve devrimci çizgide kararlı bir tarihe sahip olmak, bunu devam ettirmek hayati önemdedir. Siz dostlarımızın bu kararlı duruş ve iddianızı selamlıyor, devrimci mücadelenizde başarı diliyoruz.

**TKP/ML-YDK
24 KASIM 2018**

SINIFSIZ VE SÖMÜRÜSÜZ BİR DÜNYA YARATMA HEYECANINIZI PAYLAŞIYORUZ!

(...) Yitirdiklerimizin gelişkin niteliklerinden, zayıflıklara ve iradi sınırı zorlayan koşullara asla teslim olmamalarından, mücadelede ısrarlarından, sınıf mücadelesinde devrimci inat ve tutkuyla davranmalarından, devrim davasına bağlılıklarından öğrenme ve öğretme hırsıyla hareket etmek gibi bir tarihi sorumluluklarla yüz yüzeyiz. Sınıf mücadelesine olan sarsılmaz inancımızla, bedeli

ne olursa olsun, hedefimize ulaşmak için bugün daha kararlı ve daha cesaretli olmak, biz devrimciler ve komünistler için kaçınılmazdır.

Ülkemizin devrimci tarihi, bizlerin üzerinden yükseldiği kahramanlıklarla doludur. Ortak/birlikte mücadelede ölümsüzleşenlerden ve son nefesinde bile siper yoldaşlığına yükledikleri ideolojik anlamla hareket edenlerden öğrenerek tecrübe ediniyoruz. Bu tecrübeyi güçlenerek sınıf mücadelesindeki safalarımızda sağlamca durmaktayız. Tasfiyecilikle, düzen içilikle ve revizyonizmle aramızdaki mücadele bugün daha da keskinleşmektedir. Bu mücadelede sağlam bir duruş sergileyen siz siper yoldaşlarımızın sınıfsız ve sömürsüz bir dünya yaratma heyecanını paylaşarak, mücadelelenizde başarılar dileriz.

MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ (MKP) AVRUPA KOMİTESİ

SÜREÇ DAYANIŞMAYI BÜYÜTMİYİ DAYATIYOR!

(...) Emperyalist-kapitalist sistem yapısal kriz ile sarsılırken, yaşadığımız Avrupa topraklarında da işçi ve emekçilere, göçmenlere yönelik baskılar, ırkçı ve faşist saldırılar artıyor.

Faşist sömürgeci saray diktatörlüğünün işçi sınıfı ve emekçileri gözaltı, tutuklama saldırılarıyla susturmaya, mücadelemizi zorbalıkla engellemeye çalıştığı bugün emekçi halkımızla buluşma inadınızı ve ısrarınızı selamlıyoruz.

Haklı ve onurlu mücadelemizi tüm baskı ve engelleme girişimlerine rağmen engelleyemeyecekler.

(...)

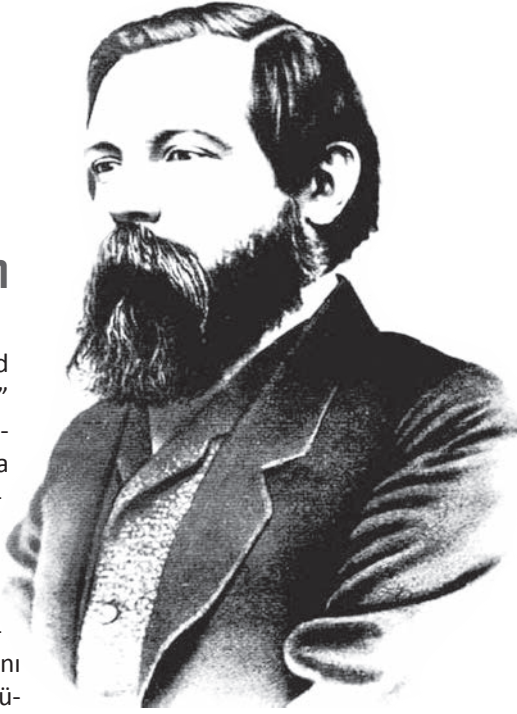
MLKP ALMANYA ÖRGÜTÜ

(Mesajların kısaltılmış halidir. İlgili okur, www.tkip.org sitesinde mesajların tümüne ulaşabilir...)

Proletaryanın büyük önderi Friedrich Engels...

“The General” 198 yaşında!

A. Eren

Wilhelm Liebknecht, Engels'i değerlendirirken, “sanki asker olmak için yaratılmıştı” der. Hızlı gözlemlene yeteneğine, koşullardaki en küçük bir değişimi yeniden ölçüp biçmesine ve hızla karar almasına, sarsılmaz soğukkanlılığına işaret eder.

Devrim ordusunun savaşı kadınlarından biri olan Franziska Anneke de kaleme aldığı hatıralarında, Rastatt'ta yaşanan yoğun çatışmalardan söz eder. Özellikle Rintal yakınlarında Engels komutasındaki askeri birliğin saatler süren yoğun bir ateş içinde kaldığını, mücadele yoldaşlarının onun heyecan ve cesaretini övücü şekilde anlattıklarını söyler. Baden-Pfalz devrimci ordu birliklerinin ön saflarında savaşı ve birliğin savaşı yeteneğinin ortaya çıkmasını sağlayan da Engels'tir.

1849 yılı başında Alman devrimi yeni bir ivme kazanmıştı. Dresden, Breslau ve Reinland'da devrim orduları yenilgi yaşarken, Baden ve Pfalz'daki ayaklanmalar başarılı şekilde devam ediyordu. Baden ve Pfalz'daki askeri birliklerin tümü devrim ordularının saflarına geçmişlerdi. Halk kitlelerinin desteği, devrimin Baden ve Pfalz ile sınırlı kalamayacağı, başka kentlere de sıçrayabileceği beklentisi yaratmıştı. Halk ve işçi derneklerinin radikal demokrat kesimleri, Frankfurt Ulusal Meclisi tarafından kararlaştırılan Reich anayasasının, askeri zor kullanılarak yürürlüğe sokulmasını talep ediyorlardı. Marks ve Engels demokrat temsilcilere seslenerek, parlamentonun devrimi savunmasının tek bir yolunun olduğunu, bunun da devrim ordusunu Frankfurt'a çağırarak ve ayaklanmanın önünde saf tutmaktan geçtiğini ifade ettiler. Ancak bu çağrılar fazla yankı bulmadı. Bu süreçte küçük-burjuva katmanların temsilcileri de liberal burjuvazinin kuyruğuna takılma eğilimine girmişlerdi.

Engels, askeri alandaki birikimini, gönüllü olarak Prusya Askeri Garnizonu'nda aldığı bir yıllık eğitim sayesinde edinmişti. Savaş muharebesinin planlanması ve savaş eğitimi ilgi odağıydı. Baden'de devrim ordusunda yer alan subayların deneyim ve birikim yetersizliğini görünce şaşırılmıştı. Askeri alanda uzmanlaşmanın, proletaryanın büyük savaşında vazgeçilemez bir görev olduğunu düşünüyordu.

Karlsruhe'de Engels'in içinde yer aldığı devrimci grubun saldırı ve eylemleri, karşı devrime eğilimli küçük burjuva katmanlarda sarsıcı bir etki yaratmış, yalpalayan kesimler yeniden yüzünü devrim ordusuna dönmüştü. Bu devrimci ordunun ön saflarında savaşı Komünist Birliği'nin öteki üyeleri arasında, Baden halk savunma birliği komutanı Wilhelm Liebknecht, Johan Philip Becker, işçi bölümünün topçusu Joseph Moll (çatışmada yaşamını yitirir), Fritz ve Franziska Anneke ile daha birçok başkası vardı. “En kararlı komünistlerin aynı zamanda en cesur askerler” olduğunu söylüyordu Engels.

Devrimin askeri kıtaları, Baden'e almış bin askerle saldıran Prusya işgal ordularına karşı direndiler. Engels burada bir “general” gibi inisiyatif elden bırakmadı, paniğe kapılan askerleri toparlayarak onlara savaşı yeteneğini yeniden kazandırdı. Prusya ordusunun üstünlüğüne rağmen, devrim ordusu savaşı sürdürdü. Prusya ordusu Bischweiler'e dayandığında, Engels en ön saflarda savaşıyordu. Silah ve asker üstünlüğüne karşı Prusya ordusu devrim güçleriyle cephe savaşına girmeye cesaret edemedi, ancak arkadan cephe açarak onu geriletebildi. Askeri koşulların değişmesinden sonra Engels geri çekilme kararını duyurdu ve İsviçre'ye geçti. Sivil halka yönelik bombardımanı engellemek için, 23 Haziran 1849'da Rastatt teslim oldu. Karşı devrim kapsamlı bir katliam gerçekleştirdi.

Engels devrimin yenilgisinden sonra askeri bilimin tüm yönleriyle yakından ilgilendi. Savaş deneyimi ve bilgisinden dolayı Londra sosyalist çevrelerinde “The General” olarak anılıyordu.

Marks Engels'in askeri bilgisine güvenir ve büyük değer verirdi. Bu dönemde yaşanan silahlı çatışma ve ayaklanmalara büyük ilgi gösterdi. Bu çatışmaların askeri boyutunun yazarı Engels'ti. Kırım savaşı, İtalyan ulusal birlik savaşı, İngilizlere karşı Hindistan'da yaşanan Sepoy isyanı, Amerikan İç Savaşı, Almanya-Fransa savaşı vb., Engels'in değerlendirmeleri arasındadır.

Engels bu savaşların askeri yönleriyle ilgilenir. Savaşın ulusal düzlemde kazanacağı boyut, operatif ve stratejik boyut, taktik ile teknik arasındaki diyalektik ilişki vb. konular üzerinde durur. 1859

ve 1860 yıllarında yayımladığı “Po und Rhein” ve “Savoyen, Nizza und Rhein” başlıklı broşürlerinde, bir ulusun gelişimini tüm boylarıyla tahlil eder. Yanı sıra Batı ve Güneybatı Avrupa devletlerinin gerçek askeri potansiyelini analiz eder. “Ülkelerin doğal sınırları” tezin ideolojik aldatmaca olarak niteler ve savaşı dinamik bir süreç olarak sınırları “doğal” olmaktan çıkardığının altını çizer. Fransızların Avusturya'ya karşı yürüttükleri savaşta elde ettikleri başarının temelinde demiryolu sistemi üstünlüğünün bulunduğu işaret eder vb...

Askeri taktiğin bütünü Engels'in bilimsel çalışması kapsamındadır. Askerlerin savaş tarzı ile sosyal kimliği birbirine bağlıdır. Bağımsız savaş geleneğine sahip bir Kazak askerinin birlik formasyonu içinde savaşımayacağını, serflik koşullarında yaşayan köylülerin cepheye karşı cepheye askerlerin yaylarına karşı inisiyatif sergileyemeyeceğini dile getirir. Dönemin devrim süreçlerini ve ortaya çıkan sonuçları değerlendiren Engels şunları söyler: “*Bütün bu durumlarda silahlı ayaklanmaların yaşandığı yerlerde- ayaklanmaların gerçek mücadeleciler çekirdeği, silahlara sarılarak askerlerle ilk savaşı, kentlerin işçi sınıfıydı.*” (**Alman Tarihi, Cilt. II, s.451**)

Düzenli ordu savaşının yanı sıra gerilla savaşıyla da yakından ilgilenir. 1848-49 yıllarındaki mücadeleleri “halk savaşı” olarak adlandırır. Sayıca üstün işgalci bir düzenli orduya karşı bir savaşın nasıl kazanılabileceğini ise gerilla mücadelesi üzerinden irdeler. Gerilla mücadelesi ile halkın ordusuna destek vermesinin tek gerçekçi yol olduğunu vurgular.

15 Mart 1848'de Budapeşte'de işçilerin ve küçük-burjuva katmanların ayaklanması Avusturya gericiliğinin saldırısıyla karşılaşır. Serflik ilişkilerinin tasfiyesini talep eden ayaklanma, tam bir ulusal kurtuluş boyutu kazanır. Engels, “1848 devrimci hareketinden, hatta 1793'tan bu yana ilk defa küçük bir ulus, etrafı çevrilmiş, kendinden üstün karşı devrimci bir güçle karşı büyük bir öfke ve tutkuya başkaldırmaktadır” der. (**Rheinische Zeitung, 13 Ocak 1849**)

Gerilla güçleri tarafından desteklenen Macar ordusu Avusturya karşı-devrim güçlerine karşı olağanüstü başarılar elde eder. 14 Nisan 1849'da Macaristan

bağımsızlığını kazanır. Askeri uzman çevreler, Rheinische Zeitung'da yayınlanan Macaristan savaşıyla ilgili değerlendirmenin Macar ordusunun üst komuta kademesine ait olduğunu düşünürler. Liebknecht, “bu makalenin Barmenli bir fabrikatör çocuğunun kaleminden çıktığını kim tahmin edebilirdi ki!” der.

İtalyan bağımsızlık savaşını da askeri yönleriyle analiz eden Engels, ulusal kurtuluşu tutku haline getiren bir halkın uzun süre zorbalık altında tutulmasının olanaklı olmadığını altını çizer. Daha sonra, İtalya'nın Avusturya'ya karşı Mart 1849'da aldığı yenilginin ardından, 1 Kasım'da yazdığı makalede ise şunları söyler: “*Başından itibaren Avusturya'ya karşı düzenli, sıradan bir burjuva orduyla karşılık verme çabası yanlış. Bağımsızlığını elde etmek için savaşı bir halk, alışlagelmiş savaş yöntemleriyle yetinmemelidir. Kitle halinde ayaklanma, devrimci savaş, her tarafa yayılmış gerilla, küçük bir halkın üstün bir orduyla baş edebileceği araçlardır.*”

“Po und Rhein” broşüründe, İtalya'nın 1859'dan bu yana sergilediği direniş sayesinde Fransa ve Rusya'nın doğrudan müdahaleye cesaret edemediklerini söyleyen Engels, şöyle devam eder: “*İtalya, antik karakterlere benzeyen, mucizeler yaratan Garibaldi gibi bir kahramana sahip. Bin kişilik bir partizan grubuyla önce bütün Napoli krallığını yerle bir etti, İtalya'nın birliğini sağladı.*” (**age, s.1061**)

Ve Engels, 1887 yılında, gelecekteki bir dünya savaşının ne türden yıkıcı sonuçlar yaratabileceği konusunda son derece isabetli öngörülerde bulunur. Bunu, bilimsel dünya görüşüne ve sınıf mücadelesinin diyalektiğine dayanarak yapar. Lenin, Engels'in buna ilişkin başarılı öngörülerinden “Kahince sözler” başlıklı makalesinde büyük övgülerle söz eder.

Rusya-Ukrayna gerilimi

Ukrayna donanmasına ait gemiler Karadeniz'den Azak Denizi'ne doğru ilerlerken, "kara sularının ihlal edildiği" uyarısı yapan ve uyarıları karşılıksız kalan Rusya tarafından ateş açılarak engellendi.

Kırım Körfezi'nde Rusya ile Ukrayna arasında "gemi gerilimi" tırmandı. Odesa'dan Mariupol'a giden Ukrayna donanmasına ait 3 gemi, Karadeniz'den Azak Denizi'ne geçmek için 25 Kasım sabah saatlerinde Kerç Boğazı'na doğru ilerlerken, iddiaya göre Rusya'nın kara sularını ihlal etti.

Ukrayna'nın, gemilerin rotasına dair kendilerine haber vermediğini açıklayan Rus yetkililer, ihlal üzerine yaptıkları uyarıların da dikkate alınmadığını belirttiler.

Öğlen saatlerinde Ukrayna'nın iki gemisi daha Azak Denizi'nden ters yönde bölgeye doğru yönelirken, gemilerin sonrasında geri döndüğü ifade edildi.

Bu sırada Rusya, "güvenlik" gerekçesiyle askeri gemiler ve büyük bir tankerle Kerç Boğazı'ndan geçişi bloke etti. Aynı zamanda Rusya savaş uçaklarının da uçuş gerçekleştirdiği ifade edildi.

Ukrayna gemileri rotalarında ilerlemeye ve Rusya'nın "geri dönün" uyarılarını dikkate almamaya devam ederken, 25 Kasım gece saatlerinde Rusya'nın Federal Güvenlik Servisi (FSB), savaş gemilerinden ateş açmak durumunda kaldıklarını açıkladı. Ukrayna'ya ait Berdyansk, Nikopol and Yany Kapu gemilerinin, Rusya karasularında alıkonulduğunu duyuran FSB, gemilerle ilgili "yasa dışı

faaliyet" üzerinden soruşturma açıldığını bildirdi. Öte yandan Kerç Boğazı'ndan geçişlerin 26 Kasım itibarıyla açıldığı bildirildi.

SAVAŞ AYGITI NATO İLE AB UKRAYNA'YA SAHİP ÇIKTI

Gelişmelere dair iki ülkeden yapılan açıklamalarda taraflar birbirlerini suçlar-ken, AB ve NATO'dan Rusya'yı hedef alan açıklamalar dikkat çekti.

AB, "Rusya'nın Kerç Boğazı'ndan geçiş özgürlüğünü sağlaması" vurgusu yaparken, NATO "Ukrayna'nın egemenliğinin ve karasularını kullanma haklarının" arkasında olduğunu duyurdu.

Türkiye'den de dışişleri bakanlığı tarafından açıklama yapıldı. Üstü kapalı bir şekilde Ukrayna'ya sahip çıkılan açıklamada "Kerç Boğazı'ndan geçişlerin engellenmemesi" vurgusu yapıldı. Bununla birlikte, açıklamada şu ifadeler kullanıldı:

"Azak Denizi ve Kerç Boğazı'nda yaşananmakta olan gelişmeleri ve artan gerginliği takip ediyoruz. Bu çerçevede Ukrayna'ya ait gemilere ateş açıldığı ve yaralıları bulunduğu yolundaki haberleri endişeyle karşılıyoruz."

UKRAYNA REJİMİ SIKIYÖNETİM İLAN ETTİ

Gelişmelerin ardından Ukrayna rejimi iki aylık sıkıyönetim ilan etti. Batılı emperyalistlere yakınlığıyla bilinen Ukrayna Devlet Başkanı Petro Poroşenko, iki aylık sıkıyönetim kanununu imzaladı.

Ukrayna Ulusal Güvenlik ve Savunma Konseyi (RNBO) toplanırken, sıkıyönetimi savunan Petro Poroşenko, atılan adımın Ukrayna'nın saldırgan hareketlerde bulunacağı anlamına gelmediğini, kendilerini savunmaya çalıştıklarını iddia etti.

Ukrayna Dışişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, Batılı emperyalistlere çağrı yapılarak Rusya'ya yeni yaptırımlar uygulanması ve Ukrayna ordusuna askeri yardım yapılması talep edildi.

Ukrayna ordusu ve Ukrayna Güvenlik Servisi (SBU) harekete geçirilirken, *Sputnik* 25 Kasım gecesi Rusya yanlısı Donetsk Halk Cumhuriyeti'ndeki (DNR) yerleşim yerlerine top gibi çeşitli silahlarla ateş açıldığını duyurdu. Kiev'deki Rusya büyükelçiliğine duman bombalarıyla saldırı gerçekleştirilirken diplomatik plakalı bir araç da yakıldı.

Yaşanan olayları değerlendiren Rusya Dışişleri Bakanlığı yapılanların, dikkatleri Ukrayna'daki iç sorunlardan uzaklaştırma amaçlı olduğunu savundu. Rusya Dışişleri Sözcüsü Maria Zaharova, Ukrayna'nın önce provokasyon girişiminde bulunduğunu, sonrasında güç gösterisi yapmaya kalktığını ve devamında da karşı tarafı suçlamaya başladığını ifade etti. Zaharova, Ukrayna'nın bu yaptıklarını "haydutça" olarak niteledi.

Ukrayna rejiminin sıkıyönetim ilan etmesi, Batılı emperyalistlerden destek talep etmesi, NATO üyeliğini dillendirmeye başlaması, yaşanan gerilimin bir tesadüf olmadığına işaret ediyor.

NATO'dan savaş kışkırtıcılığı

NATO, Rusya geriliminde yanında yer aldığı Ukrayna ile birlikte Rusya'ya karşı savaş kışkırtıcılığını sürdürüyor.

Olağanüstü toplantı yapan NATO-Ukrayna Komisyonu'nda konuşan NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg "Ukrayna'nın toprak bütünlüğü ve egemenliği için tam destek" ifade ederek el konulan gemilerin bırakılmasını istedi.

Stoltenberg toplantı sonrası yaptığı açıklamada da Ukrayna'nın toplantı talebini kabul ettiklerini çünkü NATO-Ukrayna arasındaki anlaşmaya göre "toprak bütünlüğü, politik bağımsızlık veya güvenliğine tehdit" olması durumunda böylesi toplantılar talep etmesine hakkı olduğunu ifade etti. Rusya'nın Kırım ve Doğu Ukrayna'daki "saldırganlığını" da kınayan Stoltenberg, 4 yıl önce gerçekleşen Rusya'nın Kırım'ı ilhak etmesini de tanımadıklarını söyledi.

Stoltenberg, basın toplantısındaki soru üzerine, Ukrayna'da karar alınan sıkıyönetime ilişkin Ukrayna Cumhurbaşkanı Poroşenko ile konuştuğunu ve "sıkıyönetimin demokratik süreçler için herhangi bir problem yaratmayacağı" söylediğini aktardı.

Almanya asker sayısını arttırıyor

İçeride polis devletini hakim kılmak için yeni yasaları devreye koyan, dışarıda ise emperyalist savaş ve saldırganlığın bir parçası olan Alman devleti, ordusundaki etkin askeri personel sayısını arttırmayı hedefliyor.

Bild am Sonntag gazetesinin haberine göre, Almanya Savunma Bakanı Ursula von der Leyen Alman ordusunun etkin personel sayısını 2025 yılına kadar 203 bin kişiye çıkaracağını söyledi.

Bugün 180 bin olan bu sayının 2024 yılına kadar 198 bine yükselmesi hedefleniyordu.

1990 yılında yaklaşık 585 bin personeli bulunan Alman ordusu, Soğuk Savaş'ın ardından küçülmeye giderken bu durum 2016 yılında Almanya Savunma Bakanlığı tarafından sonlandırılmıştı.

Eylül 2018 itibarıyla Alman ordusunda yaklaşık 22 bin 600 kişilik subay ve astsubay açığı bulunduğu belirtiliyor.

Sarı Yelekliler ya da Fransa'daki toplumsal hareketin yeni yüzü

K. Bulut

Yeni çağın kitleleri bireyselleştiren internet ortamı, kendi içinde alternatifine dönüştüğü örnekler yaratmaya devam ediyor. Sarı Yelekliler bunun son örneği. Fransa'da Sarı Yelekliler adıyla açığa çıkan eylemler, sosyal medyada bir paylaşım ve çağrıya dayanıyor. Geniş kesimlerin taleplerini yansıtan çağrının yayılmasıyla, Sarı Yelekliler bir anda yüz binlerin gündemi haline geliyor.

Fransa'nın toplumsal hareketi kendini tekrar eden bir temele dayanıyor. Tarih-sel olarak gelişkin hakları savunma kültürüyle, neo-liberal saldırı paketleri her kesimin direnciyle karşılanıyor. Geçen yıl özelleştirme adımı karşısında demiryolu işçileri, üniversite giriş sistemi karşısında öğrenci gençlik genel grev, işgal ve blokajlarla, aylar boyunca mücadele etmişti. El Khomri ve ardından Loi Travail yasalarına karşı kitlesel eylemler de toplumda ki mücadele kültürünü yansıtıyordu. Şu an ayrıca, Hyatt otel işçilerinin ve posta işçilerinin grevleri, BUT, MONOPRIX gibi market zincirlerinde işgal örnekleri yaşanıyor.

Fransa'da işgal, grev ve direniş olmayan ay yok gibi. Buna rağmen saldırı yasaları bir bir uygulanıyor, en fazla bir nebze geriletilerek ya da geciktirilerek gündeme getiriliyordu. Sendikalar ile eylemlerin hattını belirleyen örgütlerin daha ileri mücadeleleri örecek iradeye sahip olmadıkları yerde eylemler sönümleniyordu.

Sarı Yelekliler bu açıdan bir çıkış çabası olarak görülebilir. Sendikaların icazetçi sınırlarını aşan bir mücadele hattı üzerinden şekillendi. Klasik bir protesto mitingi yerine baştan yol kesme eyleminin tercih edilmesi bir rastlantı değil. Lokal çağrılar yapıldığı için, ilk önce izin başvuruları yapılan yerler varken, son güne gelindiğinde bu başvurular geri çekildi. Devletin eylemler için izin başvurusu dayatmasının ardından bu net iradenin konması, eylemin tercihlerindeki dinamiği yansıtıyor.

Eylem 2 bin 500 noktada eş zamanlı gerçekleştirildi. Nice örgüt ve sendikanın organize edemediği bu yaygınlık ve kolektiflik, bağımsız bir çağrıyla birkaç hafta içinde açığa çıkabildi. Geleneksel örgütlerin, sol/sosyalist hareketin dışında gelişen bu hareket faşistlerin de desteği-

Asıl sorun, işçi sınıfı ve onun örgütlerinin eylemlerde tutacağı yer. Hareketin parçası olurken ona kimliğini vermek noktasında atılacak adımlarla ancak iktidarı geriletebilecek bir güç ortaya konabilir.

ni kazandı. Bu, çağrının kendi toplumsal tabanlarının da bulunduğu taşralardan gelmesi nedeniyle ve sosyal taleplere dayalı bir istismar için gerekiyordu. Sarı Yelekliler'in temel talepleri (yakıt zamlarının ve küçük şirketler ile köylülere daha ağır etkileyen vergi sistemindeki değişikliklerin geri çekilmesi), bu yanı sıra sahip olabilecekleri bir sınırdıydı. Bu talepler üzerinden Macron hükümeti zayıflatılabilir ve kendi kitle tabanları güçlendirilebilir. Nitekim solun hareketi küçümsemesi sayesinde geniş bir kesimde olumlu bir intiba yarattılar.

Solun görmezden geldiği bu geniş yığın, sınıfsal olarak heterojen bir bileşeni temsil ettiği yerde, anlamlandırma ve beklentiler noktasında belirsizlik taşıyordu. Zira ambulans şirketleri tarafından eyleme çıkma mesaisi verilmiş emekçilerden kendi şirketlerine sahip köylülere kadar geniş bir kesimden oluşuyordu.

İşçi sınıfı bireyler olarak yer alsa da örgütleri şahsında yoktu. Hatta Fransa'nın DİSK'i olarak görülebilecek CGT, taleplerin meşru olmasına karşın içindeki "siyasal eğilimler" nedeniyle eylemlerde yer almayacağını duyurdu. Genel sendikal hareket ve sol örgütlerin refleksi de fiiliyatta aynıydı.

Bu noktada, Yeni Anti Kapitalist Parti'nin (NPA) önden müdahalesini ve Sarı Yelekliler forumlarında etkin propaganda yapmasını belirtmek gerekir. Militan karakterleriyle Antifa'lar da eylemlerde yerlerini aldılar, polis terörü karşısında militan karşı koyuşun öznesi oldular. Nitekim basına yansıyan birçok görüntüde, Avrupa tipi demokrasinin simgesi Fransa'da polis terörünün düzeyi kayıtlara geçti. Bu saldırganlık karşısında gün boyu Champs Elysees'de çatışma, kitlenin alanı terk etmemesi, harekete dair yeterli veri sunmaktadır.

Eylemin sarsıcı etkisi ve sermaye hükümetinin uzlaşmaz tavrı, eylemi taşra kentlerinde süreklileştirdi. Hükümetin barbarlık ve "terör" demagojisi, eylemleri yasaklayarak önünü kesme çabası sürüyor. Yol kesme eylemleri güç oranında sürdürülürken, yer yer otoyol gişeleri yakılarak tahrip ediliyor. Gişelerin başında beklenerek, geçen araçlara çağrı yapılıyor. Zayıf noktalarda propaganda eşliğinde yollarda bekleyişler, benzin istasyonlarına araç park ederek fiilen işlevsiz hale getirmeler başladı. Şehirler arası yollarda birçok eylem noktası görmek mümkün. Petrol sevkiyatı yapan tankerler polis eskortlarıyla yola çıkıyor, rafinerilerin etrafında özel çevik kuvvetleri bekletiliyor.

İkinci Cumartesi yaklaşırken eylemin muhtevası da değişti. Eylem Hint okyanusunda sömürge döneminden kalan topraklarda isyana dönüşürken, Belçi-

ka'nın Fransa tarafı da eylemlerin parçası oldu. En büyük işçi örgütlenmelerinden İşçi Gücü de (FO) eylemlere katılma çağrısı yaparak sınıfın etkisini taşıdı. Son olarak rafineri grevinin eklenmesiyle, harekete işçi sınıfının taze soluğu aktı.

Gelinen yerde sorun, baştan geri duranların hareketin içine girme çabaları. Hareketi küçümsedikleri yerde, ona alternatif olma gibi rekabetçi bir tutum var. CGT'nin 1 Aralık eylem çağrısı, Sarı Yelekliler'e alternatif bir buluşma gibi ele alınıyor. Elbette farklı toplumsal kesimleri buluşturan bu hareketin kusurlu yanları var. Fransa gibi örgütlenme ve mücadele tarihi olan bir ülkede bayraksız/partisiz eylem demek, örgütlü mücadeleye karşı bir duruşu da ifade etmektedir. Yerelerde birbirinden farklı görüntüler ortaya çıkmaktadır. Bazı yerlerde Fransa bayrağı açılırken başka bir yerde kıvılcık bayrak dalgalanıyor. Dahası, Fransa gibi bir mülteci ülkesinde bir yerelde eyleme katılmaya gelen Afrikalılar kovulabiliyor. Bu Sarı Yelekliler'in genel kararı olmasa da, bu pratikleri açığa çıkarabilecek zemin mevcut.

Gelinen yerde eylemin sarsıcı gücü ile faşist partinin politik önderlik iddiası geri plana düşmüştür. İkinci hafta eylemlerindeki militan çatışmalar, Başkanlık Sarayı'na yürüyüş, hareketin enerjisinin düşmediğini gösteriyor. Bu noktada önümüzdeki birkaç hafta mücadele açısından önemli. Toplumsal hareketin yeni yüzünün ekonomik zeminde açığa çıkması Fransa özgülünde normal. Fakat gençliğe yönelik saldırıların bu hareketle birleşen bir eylem zemini yaratması, hareketin güçlenmesini sağlayabilir.

Bu noktada asıl sorun, işçi sınıfı ve onun örgütlerinin eylemlerde tutacağı yer. Hareketin parçası olurken ona kimliğini vermek noktasında atılacak adımlarla ancak iktidarı geriletebilecek bir güç ortaya konabilir.

Kitlelerdeki haklarını koruma refleksi Fransa'da birçok kez kendini ortaya koyarken (Kırmızı Boneliler 2013, Gece ayakta- Nuit Debout 2016), şimdi de Sarı Yelekliler olarak ortaya çıktı. Bu bağımsız hareket bir arayışı ifade ediyor. Sendikalar ve örgütlerden bağımsızlaşma eğiliminin gücünü gösteriyor. Sarkozy'ye karşı Hollande'ı, Le Pen'e karşı Macron'u seçtirmekten öteye gidemeyen sol alternatifler, sistemin saldırıları karşısında bir odak olamıyorlar. Macron'un bir sonraki seçimi kaybetme ihtimalini artıran bu hareketin, daha fazlasını yaratacak bir güç ortaya koyup koyamayacağı, işçi sınıfının saldırılara karşı mücadelesinde sendikalarını da sürüklemesini sağlayacak bir çıkış noktasına dönüşüp dönüşmeyeceğini önümüzdeki süreçte göreceğiz.

Dünyada grev ve eylemler

Dünyanın birçok ülkesinde işçi ve emekçi kitleler hakları ve gelecekleri için grev, gösteri, protesto vb. eylemlerini sürdürüyor.

İRAN'DA AHVAZ ÇELİK İŞÇİLERİNDEN PROTESTO

İran'da çelik işçileri 24 Kasım'da, Ahvaz'da eyalet hükümet binasının önünde gösteri düzenlediler. İşçiler gösteride "Hükümet mafya işbirliğiniz kutlu olsun!" sloganını haykırdılar. Çelik işçileri bir kez daha polisin azgın saldırısına maruz kaldılar.

İran'da Huzistan eyaletinde devlete ait çelik şirketi İNSIG'de çalışan 4 bin işçi, aylardır ödenmeyen ücretlerinin ödenmesini talep ederek 10 Kasım'dan bu yana grev yapıyor.

Çelik işçileri 2018 yılında Şubat, Mart, Haziran ve Ağustos aylarında defalarca sokağa çıkarak protesto gösterileri gerçekleştirmişlerdi.

İNGİLTERE-ELLESMERE LİMANI'NDA VAUXHALL-OPEL İŞÇİLERİ GREV YAPTI

23 Kasım günü, sendikalı bin 100 işçi, İngiltere'nin Ellesmere Limanı'ndaki Vauxhall otomobil fabrikasında, önümüzdeki yıl 241 istihdam alanının yok edileceğini öğrenmeleri üzerine greve çıktı. Ellesmere Limanı'nda Opel Astra üretiliyor.

QUEBEC EYALETİNDE 50 BİN ÖĞRENCİ GREVE GİTTİ

Kanada'nın Quebec eyaletinde 50 bin öğrenci greve gitti. Öğrenciler, stajlarının karşılığının ödenmesini talep ediyorlar.

Staj çalışma olarak kabul edilmediğinden, geçerli iş kanunu kapsamında da görülüyor. Öğrenciler, özellikle bakım tesislerinde, eğitim ve sosyal çalışmalarında ucuz işgücü olarak kullanılıyorlar.

Öğrenciler yüksek öğrenim ücretlerini de protesto ediyorlar.

HİNDİSTAN'DA ÇİFTÇİLERİN YÜRÜYÜŞÜ

20 binden fazla çiftçi, Hindistan'ın Maharashtra eyaletinde geçen hafta Mumbai'ye yürüyüşlerine başladı. Susuzluk ve kuraklıktan dolayı mahsul alamayan çiftçiler devlet desteği talep ediyorlar. Bu Maharashtra'da bir yıl içinde düzenlenen üçüncü kitlesel protesto gösterisiydi.

Diğer eyaletlerde de protesto gösterileri gerçekleşti. Geçtiğimiz hafta Punjab'ta çiftçiler demiryolu bağlantısını keşip, yolları kapattılar.

GÜNEY AFRIKA'DA GREV, SİBANYE ALTIN MADENLERİNİ FELCE UĞRATTI

Güney Afrika'daki Sibanye altın madenlerinde çalışan işçiler daha yüksek ücret talebi için 21 Kasım'da greve gittiler. Şirketin her üç madeninde de üretim durduruldu.

Sibanye, Güney Afrika'daki en büyük altın üreticisi. Driefontein madeninde, işgücünün üçte ikisi AMCU sendikasında örgütlü. Kloof ve Beatrix altın madenlerinde ise işçilerin üçte biri yine AMCU sendikasında örgütlü.

TUNUS'TA KAMU SEKTÖRÜ ÇALIŞANLARINDAN GENEL GREV

Tunus'ta IMF'nin hükümetten talep ettiği kesintilere yönelik protestolar büyüyor. 22 Kasım'da, Tunus'ta 650 bin kamu emekçisi daha yüksek ücret için ve yolsuzluğa karşı 24 saatliğine genel greve gitti. Sendika konfederasyonu UGTT'nin çağrısını yaptığı genel grev, beş yıldan bu yana gerçekleşen en büyük grevdi. Greve sadece hastanelerdeki ve ulaşımdaki acil servisler katılmadı. Ülke çapında ise gösteriler düzenlendi.

ÇİN-HUIZHOU'DA KİTLESEL İŞTEN ATMALARA KARŞI PROTESTO

9 Kasım günü Çin'in güney eyaleti Guangdong'da binlerce işçi 5 bin taşeron işçisinin işten atılacağını öğrenmeleri üzerine fabrika önünde protesto gösterisi düzenledi. Polis gösteriyi kameraya çekenleri gözaltına almaya çalıştı.

Bu fabrikada Apple ve Samsung'a dokunmatik ekran üretiliyor.

Üniversitelere dönük ablukayı dağıtmak için mücadeleye!

TÜİK verilerine göre diplomalı genç işsiz sayısı %30'ları buluyor. Kriz girdabında sürüklenen kapitalist düzen, üniversite eğitimi olsa bile gençliğe işsizler ordusunun parçası olmaktan öteye bir gelecek sunmuyor. Üstelik eğitim sisteminde yoğunlaştırılan dinsel gerici ile işçi ve emekçilerin çocuklarının zihinleri bulandırılıyor. İtaatkar, biatkar, "dindar ve kindar bir nesil" istediğini dile getiren din istismarcısı sermaye iktidarı bu kapsamda gençliğe dönük saldırılarını arttırıyor.

Bu çerçevede muhalif akademisyenler ihraç edilerek, devrimci ilerici öğrencilere dönük soruşturma terörü ile üniversitelerin tüm ilerici birikimi tasfiye edilmeye çalışılıyor. Üniversitelere atanan yandaş rektörler ve akademisyenler ile bu tasfiye işleminde epeyce yol alınmış durumda. Öyle ki bir üniversite rektörü çıkıp "Erdoğan'a itaat etmek farzdır" diye açıklama yaparken, bir diğeri "Batı'dan insan hakları getirmişler, eskiden kul hakları vardı" söyleminde bulunabiliyor. Bu şekilde üniversiteler akademisyeninden öğrencisine karanlık bir abluka altında tutuluyor.

Bunun bir uzantısı olarak okullarda devrimci ilerici öğrencilere siyaset yasakları uygulanırken, gerici faşist çetelere alabildiğine alan açılıyor. Buna dair somut örnekler son dönemde daha da sık yaşanıyor. Daha geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi'nde dinsel gerici bir çete olan AGD, üniversitenin içinde yürüyüş düzenleyip öğrencilere gözdağı vererek, tehditlerde bulundu. Yine İstanbul Üniversitesi'nde 25 Kasım'a dair yürütülen faaliyet polis ve ÖGB'lerce hedef alındı. Devrimci bir öğrenci, ülkücü faşist çetecilerin saldırısına uğradı. Üstelik bu saldırılar ilk değildi. Dönemin başından

Öfkenin patlamaya hazır olduğu an için bugün üniversitelerde devrimcilere, muhalif öğrencilere çok iş düşüyor. Üniversitelerde fakülte fakülte, amfi amfi çalışmamız, sesimizi duyurmamız ve örgütlenmemiz gerekiyor. Dönemin koşulları ağır olsa da bu ablukayı parçalamanın yolu, hareket etmekten, örgütlenme çalışması yürütmekten geçiyor.

beri bu saldırılar pek çok devrimci, ilerici öğrenciye dönük yapıyordu. Saldırıların arkasında ise doğrudan gençliğin dinamizminden korkan sermaye iktidarı duruyor. İktidar bu kapsamda polisinden özel güvenliğine tüm aygıtlarını seferber etmiş durumda. Geçtiğimiz yıl Boğaziçi Üniversitesi ve ODTÜ'de yaşanan tutuklamalar bunun hafızalardaki örnekleri olarak duruyor.

Peki bu saldırılar karşısında ne yapmalı? Kuşkusuz bu topraklarda gençliğin

mücadele sahnesinde olmadığı bir an dahi yok. Gençlik başta toplumsal siyasal sorunlar olmak üzere bir dizi sorun karşısında daima tepkisini ortaya koyuyor, eyleme geçiyor. Daha geçtiğimiz yıl üniversitelerin bölünmesine dair saldırıya karşı binden fazla öğrenci 2 hafta boyunca başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere bir dizi üniversitede eylemdeydi.

Bugün bu eylemlilikler geride kalmış gibi gözükse de üniversitelere dönük akıl almaz uygulamalar karşısında gençlik

cephesinden duyulan öfke birikiyor. Bu öfkenin patlamaya hazır olduğu an için ise bugün üniversitelerde devrimcilere, muhalif öğrencilere çok iş düşüyor. Üniversitelerde fakülte fakülte, amfi amfi çalışmamız, sesimizi duyurmamız ve örgütlenmemiz gerekiyor. Dönemin koşulları ağır olsa da bu ablukayı parçalamanın yolu, hareket etmekten, örgütlenme çalışması yürütmekten geçiyor.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ'NDEN BİR DGB'Lİ

25 Kasım'a günler kala İstanbul Üniversitesi'nde (İÜ) DGB'li bir yoldaşımız İÜ öğrencilerini kadına yönelik şiddete karşı durmaya çağıran bir DGB bildirisi dağıtmış ve ardından faşistlerin saldırısına uğramıştır.

Polis ve ÖGB yönlendirmesi ile 8 kişilik ülkücü faşist çete yoldaşımıza hakaret ve küfürler savurarak saldırmıştır. Yoldaşımız elindeki çayı kendisini ve faaliyetini savunmak için faşistlerin yüzüne

İÜ'de 25 Kasım faaliyetine saldırı

fırlatmıştır.

Bu saldırı ilk değildir. İstanbul Üniversitesi'nde okulların açıldığından beri ÖGB, polis yönlendirmesi ile dinci-gerici, ülkücü faşist çeteler devrimci ve ilerici öğrencilere saldırmaktadır.

25 Kasım öncesi yaşanan bu saldırı-

nın hedefi 'kadına yönelik şiddete karşı' yürüttüğümüz mücadeledir. Bundan 58 sene önce Dominik Cumhuriyeti'nde faşist düzene karşı başkaldıran, mücadele eden Mirabel Kardeşler'i katledenlerin kanlı elleri bugün İstanbul Üniversitesi'nde hala aynı faşist zihniyet ile saldı-

rılarına devam etmektedir.

Yoldaşımıza yönelik saldırı bununla da sınırlı kalmamıştır.

26 Kasım'da saldırıda bulunan ülkücü faşist çetecilerden şikayetçi olmak üzere okula giden yoldaşımız kendini ülkücülerin reisi olarak tanıtan, daha önce de birçok devrimci-ilerici öğrenciye karşı saldırılar gerçekleştiren bir çeteci tarafından saldırıya uğramıştır.

DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ

Kadınlardan 25 Kasım eylem ve etkinlikleri

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde birçok kentte kadınlar sokağa çıkarak eylemler gerçekleştirdi.

KADINLARIN TAKSİM'E YÜRÜYÜŞÜNE YASAK VE SALDIRI!

Saat 16.30 sularından itibaren Tünel'de toplanan kadınlar ellerinde dövizlerle, düdük, alkış, zılgıtlarla ses çıkarıp sloganlarını haykırarak coşkulu bir şekilde eylem için bekleyişe geçti. İşçi Emekçi Kadın Komisyonları (İEKK) da eyleme dövizlerle katıldı. Çok sayıda TOMA ve polis aracının İstiklal Caddesi'nde konuşlandırıldığı eylem için hazırlıklar sürerken polis, Taksim'e doğru yürüyüşe yasak dayatmasıyla kitlenin önüne barikat kurdu ve biber gazıyla saldırıya geçerek kalkanlarla kadınları Tünel Meydanı'na kadar sürdü.

Kadınlar polis saldırısını kınayarak Taksim'in çeşitli yerlerinde basın açıklaması yaptı. Buralarda da saldırılar gerçekleşti. Açıklamada kadına şiddetin devlet eliyle meşrulaştırıldığına dikkat çekildi.

ANKARA'DA 25 KASIM: SESİMİZİ DAHA DA YÜKSELTECEĞİZ!

Ankara Kadın Platformu'nun çağrısıyla polis ablukası altındaki Sakarya Caddesi'nde yaklaşık 200 kadın bir araya geldi. Okunan açıklamada kadınlar için ağırlaşan yaşam koşullarına ve "Boşanmaları Önleme Komisyonu" olarak bilinen komisyonla kadın ve çocuk haklarına yönelik saldırıların birer birer hayata geçirilmeye çalışıldığına, OHAL'in kalıcılaştırıldığına dikkat çekildi. Açıklamaya İEKK da destek verdi.

İZMİR'DE 25 KASIM: KADINLAR SOKAKTA, MÜCADELEDE!

İzmir Kadın Platformu'nun çağrısıyla Alsancak ÖSYM önünde bir araya gelen kadınlar, Alsancak Türkan Saylan Kültür Merkezi önüne yürüdü. İEKK'nın da dövizlerle katıldığı eylemde okunan açıklamada, kadın katillerinin cezalandırılmadığı, devlet eliyle kadına karşı gerici politikalar yürütüldüğü belirtilerek 6284 sayılı kanunun uygulanması istendi. Açıklamanın ardından eylem müzik dinletisi ve halaylar çekilerek devam etti. Halay-

ların çekildiği sırada polisin "Eylemi bitirin" dayatması üzerine gerginlik yaşandı, daha sonra eylem sonlandırıldı.

BURSA'DA İEKK'DAN 25 KASIM TOPLANTISI

İEKK'nın çağrısıyla kadına yönelik şiddet gündemli emekçi kadın toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda söz alan Av. Aslı Yetkin, şiddet karşısında hukuksal anlamda bilgilendirmede bulunarak kadına yönelik şiddet konusunda kolluk güçlerinin aldığı tutumları da eleştirdi.

Toplantıda, işyerlerinde kadına yönelik şiddet türleri ve özellikle de mobbinge dair anlatımın ardından şiddete karşı bilinçlenmenin ve örgütlemenin önemi vurgulandı.

BURSA KADIN PLATFORMU'NDAN EYLEM

Setbaşı'nda toplanan kadınlar, sloganlar eşliğinde Heykel'e kadar yürüdü. Platform adına okunan açıklamada AKP iktidarının kadına karşı politikaları eleştirildi ve kadınların alanlarda olmayı sürdüreceği vurgulandı. Eylemde kadınların drone ile izlenmeleri tepki topladı.

PANAYIR CEMEVİ'NDE ETKİNLİK

Panayır Cemevi Kadın Kolları'nın düzenlediği etkinlikte 25 Kasım'ın tarihi aktararak, kadına yönelik şiddetin günümüzde nasıl yaşandığı anlatıldı.

Kadın kolları tarafından hazırlanan tiyatro gösteriminin ardından Bursa Barosu'ndan Nazlı Ceren Şendoğan'ın sunumu gerçekleşti. Sunumda, şiddet gören kadınların yasal hakları anlatıldı.

Baronun şiddet karşısında ve toplumsal cinsiyet eşitliği temelinde yürüttüğü çalışmalarına değinildi.

ÇORLU'DA BAĞIMSIZ KADIN BİRLİĞİ'NDEN 25 KASIM EYLEMİ

Haftalardır toplantılar, film gösterimleriyle hazırlanan Bağımsız Kadın Birliği (BKB) belediye önünde alana çıktı. Basın açıklamasına başlamadan önce müzik yayını yapıldı. Ardından katledilen tüm kadınlar, çocuklar, LGBTİ'ler için şiir eşliğinde saygı duruşu yapıldı. Sonrasında program, büyük bir ilgiyle izlenen drama ile devam etti.

İktidarın "çocuk gelinliği", şiddet, tecavüzün önünü açtığına değinilen açıklamada kadınlara esnek ve güvencesiz çalışma dayatıldığı belirtildi ve mücadele vurgusu yapıldı.

Çevreden büyük bir ilgi gören eyleme, pek çok emekçi katılım sağladı. BKB de ilgi toplarken, BKB ile ilgili bilgi almak isteyen kadınlarla görüşüldü.

KAYSERİ'DE EMEKÇİ KADINLARDAN 25 KASIM EYLEMİ

Kayseri Forum önünde toplanan emekçiler buradan Kayseri meydanına doğru yürüyüşe geçti. Öldürülen kadınların isimlerinin yazılı olduğu tişörtler giyen ve çeşitli şiarların yazılı olduğu dövizler taşıyan emekçi kadınlar, özelde kadına, genelde emekçilere yönelik baskı ve şiddete tepki gösterdiler. Okunan açıklamada "Kadınlara yönelik fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarar gibi tüm eylemler toplumsal cinsiyete dayalı şiddet anlamına gelmektedir" denildi. Açıklamanın ardından halayların

çekildiği eyleme BDSP ve Kayseri İşçi Birliği de destek verdi.

SANCAKTEPE'DE 25 KASIM ETKİNLİĞİ

Yozgat Kırkdilim Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin gerçekleştirdiği etkinliğe İEKK Sanat Atölyesi de hazırladığı tiyatro oyunu ile destek verdi. Dernek adına yapılan konuşmada kadınların karşılaştığı şiddet türlerine tepki gösterilerek örgütlenme ve mücadele çağrısı yapıldı. İEKK adına yapılan konuşmada AKP döneminde gericiliğin, kadın cinayetlerinin, taciz ve tecavüzün arttığına değinildi ve emekçi kadınların mücadele ile özgürleştikleri belirtildi.

MERSİN'DE 25 KASIM SÖYLEŞİSİ

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü dolayısıyla DEV TEKSTİL Çukurova Temsilciliği'nde söyleşi gerçekleştirildi.

"Sömürsüz ve şiddetsiz bir yaşam için mücadeleye!" temalı söyleşiden önce 25 Kasım'ın tarihçesini ve Mirabel Kardeşleri'nin mücadelesini anlatan sinevizyon izlendi.

Sinevizyondan sonra Türkiye'de özellikle içinden geçilmekte olan kriz koşullarında kadınların yaşadıkları sömürüye ve şiddete değinildi.

Söyleşide ayrıca kadın sorununun kökenine dair bilgilendirmelerde bulunuldu. Özel mülkiyet düzeninden kaynaklı olarak kadının ezilmişliğinin sınıfsal temelde ele alınması gerektiği belirtildi. Günümüzde de kadının çifte sömürsünün ve yaşadığı şiddetin kaynağının kapitalist sistem olduğu vurgulanarak sınıfsal mücadelenin önemine işaret edildi.

Ücretli poşet ile çevre dostluğu

AKP'li milletvekillerinin imzasıyla meclise sunulan “Çevre Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” kabul edildi. Genel gerekçe olarak, ülkenin planlama ve kentsel gelişim sürecindeki uygulamalarının, çevresel etkiler bakımından gün geçtikçe daha bilinçli, gelişen dünya algısına, büyüyen sektöre ve ekonomiye daha uygun şekilde yapıldığı ve yapılmakta olduğu belirtilmiş. Ancak yapılan değişiklikler, bir iki süsleme ile maskelenerek doğa talanına devam edilmesi ve talanın önündeki engellerin kaldırılması amacındadır.

Plastik poşetlerin, çevreye verdiği zararlar gözetilerek, kullanımının azaltılması için ücretli hale getirilmesi planlanıyor. Poşetler en az 25 kuruştan tüketiciye satılacak. Ücretsiz poşet veren satış noktalarına para cezası uygulanacak. Kişi başı poşet kullanımının yıllık 40 adede düşürülmesi hedefleniyor. Diğer yandan 2019 yılı itibari ile ilk defa yapılacak imar planlarında bisiklet yollarının olması zorunlu hale getirilecek. Keza çevre kirliliğine dair cezai yaptırımlarda artış sağlanacak.

“Çevre dostu” sermaye devleti asıl yüzünü diğer maddelerde gösteriyor. Örneğin yapılan düzenlemelerden biri çevresel etki değerlendirmesi (ÇED) raporları konusundadır. “ÇED Gerekli Değildir” ibaresi yerine “ÇED Olumlu” ibaresi getirildi. Değişikliğin güya kamuoyunda oluşan algıyı düzeltme amaçlı olduğu söylendi. Zaten mevcut ÇED raporları doğru düzgün hazırlanmıyordu ya da geçiştiriliyordu. Şimdi de “ÇED gerekli değildir” raporuna itiraz etme hakkı ortadan kalkıyor.

Kabul edilen teklifin 20. maddesi su alanlarında (deniz, tabii ve suni göller) yenilenebilir enerji santralleri kurulabi-

leceğini ifade ediyor. Kıyılar ve denizler enerji sektörünün kullanımına açılacak. Yenilenebilir enerjinin hayata geçmesi gereklidir ama kapitalizm koşullarında yerleşim birimlerine yakın yapılan rüzgar enerji santralleri (RES) doğaya ve insanlara zarar vermektedir. Düzenlemeyle birlikte yaban hayatı koruma alanları inşaata açılıyor. Yasada, ekolojik köprülerin yapılması, yabani hayvanın çıkabileceği uyarısının bulunduğu levhaların yol kenarlarına konulmasına dair düzenlemeler yer alıyor.

Çıkan yasaya göre ilgili bakanlık, atık yönetim sistemi kuran belediyelere teşvik verecek. Böylece belediyelere yeni bütçe alanı açıldı. Şehircilikle ilgili olarak ise İmar Kanunu'nda rantın önünü açan değişiklikler yer aldı. Yerel seçimlere doğru giderken belediyecilik ve şehircilik üzerinden temiz çevre, 50 yıllık planlanmış kentler gibi başlıklar ön plana çıkıyor. Oysa sermaye devletinin çevre duyarlılığı doğanın korunması değil,

tamamen talan ederek kâr sağlamaya dayalıdır. Kanun değişiklikleri ile talanın önünde duran tüm engeller kaldırılmaktadır.

AKP 16 yıllık hükümeti boyunca her adımda önceki hükümetlerden daha pervasız bir şekilde kapitalistlerin doğayı katletmesinin yolunu düzledi. Toprak kanunlarında yapılan değişiklikler ile verimli tarım alanları imara açıldı. Tarımsal üretim ülkede bitme noktasına getirildi. Verimli toprakları bulunan ülkemizde her tarımsal ürün ithal edilir oldu. Zeytinlik alanlarında sanayi tesislerinin yapılması “Üretim Reform Tasarısı” ile Meclis Komisyonu'nda kabul edilmişti. Manisa'nın Soma ilçesinde Kolin şirketi tarafından termik santral uğruna 7 bin zeytin ağacı kesildi. Bursa'da tüm tepkilere rağmen Bakanlık DOSAB Termik Santrali'ne izin verdi. KHK döneminde yayınlanan 80. Madde ile 1. Derece Doğal SİT Alanları, 1. Derece Arkeolojik SİT Alanları, ekolojik alanlar, yaylalar, meralar, sulak alanlarda

HES, termik santral, nükleer santral, maden ocağı vb. gibi yatırımların önü açıldı, hukuki itiraz yolları zorlaştırıldı.

Sermaye iktidarının çevreye düşmanlığının örnekleri bunlarla bitmiyor. Geçtiğimiz dönemde ülkenin tüm doğal varlıkları Türkiye Varlık Fonu'na devredilmişti. Tarihi ilçe Hasankeyf sular altında bırakılıyor. Dünyanın en büyük sodalı gölü olan Van Gölü çevre kirliliği sebebiyle kirleniyor. Hava kirliliği sebebiyle Dilovası'nda kanser vakaları artmış durumda.

Yine hatırlanırsa 3 Nisan 2018 tarihinde Mersin Akkuyu'da nükleer santral temeli atıldı. Nükleer santrallerin etkilerine dair dünyadaki deneyimlere bakmak yeterlidir. Çernobil faciası üzerinden 32 yıl geçti, Çernobil halen hayalet şehir durumunda. Teknoloji üstünü Japonya'da 2011 yılında gerçekleşen tsunami sonucunda Fukushima Nükleer Santrali'nde yaşanan sızıntı korkutucu düzeydeydi. Türkiye, Rusya ile yaptığı anlaşma sonucu Mersin'deki santralde ısrar ediyor. Rusya'ya gelecek 15 yılın ipotegini de veren AKP, bölgesel zararlara değil, 20 milyar dolarlık yatırıma odaklanıyor. Yapılan anlaşmada Rus şirketinin payı asla %51'in altına düşmeyecek. Kârlar emperyalist şirkete gidecek, çevresel zarar ve pahalı elektrik ülkede kalacak.

AKP'nin “cılığın” projelerinin doğayı ne şekilde talan ettiğinin daha pek çok örneği var. Kısacası sermaye iktidarı bir an olsun boş durmayıp kanun değişiklikleri ile sermayedarların işini kolaylaştırmaya, doğaya ve insana zarar vermeye devam etmektedir. Sınıf ve kitle mücadeleleri onu durdurmadığı sürece de bundan vazgeçmeyecektir.

Talana bahane: “Kararlar ulaşmadı”

ğının bütçesiyle ilgili görüşmeleri sırasında CHP Eskişehir milletvekili Utku Çakırözer Alpu'da kurulması planlanan kömürlü termik santral projesine ilişkin yargı kararlarını hatırlattı ve termik santralden vazgeçilmesi çağrısında bulundu.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Fatih Dönmez Alpu'da kurulması planlanan

termik santrale ilişkin Ağustos başında Danıştay'ın aldığı yürütmeyi durdurma kararının hâlâ bakanlığa ulaşmadığını iddia etti.

DANIŞTAY'IN İKİ KARARI BAKANLIĞA “ULAŞMAMIŞ”

Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü pro-

je için “ÇED raporu gerekli değildir” kararı çıkarmıştı.

Sonrasında buna karşı yapılan başvuru üzerine Eskişehir 2. İdare Mahkemesi kararı iptal etmişti. İptal edilen kararı Danıştay 14. Dairesi onamıştı.

Ayrıca termik santral yapımının önünü açan Toprak Koruma Kurulu'nun üye yapısını ve karar yeter sayısını değiştiren yönetmelik de Danıştay kararına takıldı. Danıştay 10. Dairesi, yönetmelik hakkında “yürütmeyi durdurma” kararı vermişti.

Doğal zenginliklerin sermayeye peşkeş çekilmesinden elde ettiği ranta doymayan, çevre talanını ve bunlara karşı tepkileri umursamayan AKP iktidarı, yağmaya devam ediyor. Bu yönde kimi zaman önüne çıkan hukuki engelleri de farklı yöntemlerle hiçe sayıyor. Son olarak da Eskişehir'de Alpu Ovası'nda termik santral yapılmasına ilişkin “yürütmeyi durdurma” kararları Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı tarafından inkar edildi.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlı-

“Black Friday” mi yoksa kapitalizmin karanlığı mı?

“Black Friday”, yani bilinen adıyla “Kara Cuma”, Türkiye’deki adıyla “Efsane Cuma” sona erdi. Alışveriş yapmak için güneş doğmadan sıraya girenleri, sanki bedava dağıtılıyormuşçasına uzayan insan kuyruklarını, birbirini ezen insanların izdiham görüntülerini izledik.

“Black Friday”, ABD’nin en büyük mağaza zincirlerinden biri olan “Macy’s”’in, Noel öncesi Noel Baba’nın yer aldığı bir geçit töreni düzenlemesi ile başlıyor. 1920’lerde Noel Baba reklamı “Macy’s”’e hayli kazandırıyor. Bunun ardından rekabet piyasası devreye giriyor. Birçok firma alışverişini arttırmak için bu tarihlerde indirim yapmaya başlıyor. Kasım ayının dördüncü cumasında, Noel öncesi son alışveriş olarak büyük indirimler sunulmaya başlıyor.

1950’lere gelindiğinde, Philadelphia şehri polisleri, turistler ve alışveriş yapmaya gelen kitleden kaynaklı şehirde yaşanan kaosu anlatmak için “Black Friday” ismini kullanıyor.

’70’ler ve ’80’lerde alışveriş merkezleri furyası ile artan “Black Friday” curcunası Amerikalılar için bir vazgeçilmez haline geldi. Noel alışverişlerinin büyük bölümü indirimlerden yararlanmak için o gün yapılmaya başlandı. Bu alışveriş çılgınlığını birçok gün izledi. “Cyber Monday” yani “Siber Pazartesi” e-ticaret sitelerindeki indirim günleri anlamına geliyor. Noel sonrası onu takip eden pazartesi günü yapılıyor.

Kapitalizmin kanunu bu. Tüketim, daha fazla tüketim! İnsanlar üç kuruş indirim için kavgaya tutuşuyor, bu kavgaya şirketlerin kazanmasına yarıyor. ABD Ulusal Perakendeciler Birliği’nin (NRF) verilerine göre, 2016 yılında 116 milyon Amerikalı bu yarışa katıldı. Mastercard ise yapılan alışveriş tutarının 23 milyar dolarla rekor kırdığını açıkladı. 2008 yılı dışında (Mortgage Krizi) son 15 yıl içinde gerçekleşen Black Friday harcamaları, her geçen yıl katlanarak devam etmiş. Bu yıl da yaklaşık yüzde 4 artarak, 682 milyar dolarlık bir harcamanın gerçekleşmesi öngörülmüştü.

Özellikle kriz dönemlerinde, emekçiler için olmayan para ile indirimi kaçırmamak, ama şirketler için kazançlarına kazanç katmak anlamına geliyor. “Kara Cuma” sözde ülke ekonomisini güçlendirirken, emekçileri borçlandırmak dışında

bir şeye hizmet etmiyor.

Bir de üstüne eklenen tüketim çılgınlığı var tabii ki. Gerçeği yansıtmayan abartılı indirimlerle gereksiz bir tüketim yayılıyor. “Black Friday” sadece Amerika’da değil dünyanın birçok ülkesinde yaygın. İngiltere, İrlanda, Norveç, İspanya, İtalya, Fransa, Almanya gibi Avrupa ülkelerinin yanı sıra Kanada, Meksika, Avustralya, Yeni Zelanda, Brezilya, Rusya ve Güney Afrika’da da uygulanıyor.

2012’den bu yana Türkiye’de de “Efsane Cuma”, “Fırsat Cuması” olarak yaygınlaşan bu günde birçok sektörde yüzde 40-80 oranında indirim yapıldığı iddia ediliyor. Tüketici Başvuru Merkezi’nin yaptığı açıklamada, bu konudaki aldatmacaya dikkat çekiliyor: *“Efsane cuma’ ile 100 liralık bir ürünü 200 lira olarak gösterip yüzde 40 indirim var diye 120 liradan satıyorlar. İndirim değil, zamlı satış bu.”*

İçinden geçmekte olduğumuz kriz döneminde, krizi emekçilere fatura etmek için birçok şeye fahiş zamlar yapıldı. AKP iktidarının “Enflasyonla Topyekûn Mücadele” söylemi ile sözde indirimler yayınladılar. “Efsane Cuma” ile krizin bir yükünü daha emekçilerin sırtına yüklüyorlar. Kapitalistler hile, yalan ve kurnazlıkla in-

sanları tüketim çılgınlığına sürükleyerek, daha da borçlandırarak, zenginliklerine zenginlik katıyorlar.

Krizi fırsata çevirmenin yanı sıra kapitalizm, insanları “ulaşılabilir lüksler”le sisteme bağlıyor. Aynı ürünler, indirim yalanları ve reklamlarla pazarlanıyor. Kapitalizm bunun üzerine satış stratejileri inşa ediyor. Nobel Ekonomi ödülleriinden biri konuyu araştıran bir iktisatçıya veriliyor.

İşin bir de sosyolojik ve psikolojik boyutları var. Laura Brannon, “Black Friday”’in insanların bu sisteme bağımlılığını arttırdığını vuruluyor. Kansas Eyalet Üniversitesi’nde sosyal psikolog olan Brannon da, “tüketicilere özel ve kısıtlı zamanda bir indirim fırsatı yaratarak, tüketicilerin bu indirimleri daha fazla istemesine” yol açtığını savunuyor. Chicago’daki DePaul Üniversitesi’nden James Mourey ise, kullanılan reklam dilinin rekabeti tetiklediğini ifade ediyor. *“Bu fırsatı başka bir zaman büyük ihtimalle aynı fiyata bulabileceğini bilmelerine rağmen korku ve elden kaçırma duygusunun harekete geçtiğini”* belirtiyor.

Ve bunlara karşı alternatif olarak, “Black Friday” ile aynı gün, “Buy Nothing Day,” yani “Hiçbir şey Almama Günü” çağrısı yapan akımlar da var. Sorun ba-

sitçe bir “tüketim çılgınlığı” olsaydı, belki bu akımlar bir çare olabilirdi. Ama sorun bunun ötesinde.

Bu çılgınlığın gerisinde kapitalist sistem tüm çıplaklığı ile duruyor. Piyasanın talep yaratma ihtiyacı ve ürünlerin ne kadar kârlı satıldığı açık. Kapitalizmde kar kapitalistlerin kasasına ancak satış üzerinden yansıyabilir. Kapitalistler mallarını satarken ideolojilerini de yayarlar. Düşleri, hayalleri, beklentileri satarlar. Düşünceleri ve hareketleri belirlerler. Rekabet, ihtiras, bencillik, kurnazlık, yüzeysellik, maymun iştahı hep kapitalizme özgü düşünce ve davranışlarıdır. Dünyada her beş insandan birinin psikolojik olarak sorunlu olmasının sebebi de bu sistemdir. Yaratılan tüketim toplumu insanlığı tüketmektedir. İnsanlığın içine düştüğü bu cenderede bir döngü işlemektedir. Üretim araçlarının bu kadar çok üretmesine rağmen üretkenlerin bundan yararlanamaması, insanlığın ihtiyaçları için değil “kâr, daha çok kâr” için üretim yapan kapitalizmin karakteristiğidir. Bu döngü kırılmadıkça bireysel olarak az tüketmek ancak vicdanları rahatlatılabilir.

“Black Friday” sadece bir gün değildir, kapitalizmin bir güne sığdırılmış halidir. Dolayısıyla tek alternatif kapitalizme karşı mücadeledir!

4 Aralık Dünya Madenciler Günü...

Yeryüzündeki açlık belasından kurtulmak ve yaşamak için yerin derinliklerine inen ve bir daha geri dönemeyen maden işçilerini anıyoruz.

1907'de ABD'de Monongah kömür madenlerini dolduran 362

İtalyan işçi,

1956'da Belçika, Marcinelle kömür madenlerinde çoğunluğu

göçmen 262 madenci...

1960'da Güney Afrika, Coalbrook'ta 437,

1965'te Hindistan Dhorı madeninde 375,

1966'da İngiltere'de 116'sı çocuk toplam 142 maden

işçisi...

Bir daha geri dönemediler. Yeraltında süren karanlık yaşamları, yeraltında sona erdi.

Dünyanın farklı coğrafyalarından bu topraklara uzandığımızda da aynı karanlıkla karşılaşırız.

Zonguldak'tan Bartın, Amasya, Yozgat, Erzurum, Karaman, Bursa, Balıkesir, Maraş'a... Türkiye zengin maden yataklarıyla yoksul maden işçilerinin ülkesidir. Dört bucağıyla, yanarak, göçük altında kalarak, grizu facialarıyla, karbonmonoksit zehirlenmesiyle yaşamını yitiren, sakat kalan, meslek hastalığı çeken madencilerin ülkesidir. 4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nde çalışan ve bugün de iş cinayetinde katledilen madencilerin ülkesi!..

1983 Armutçuk'ta 103, 1990 yılında Yeni Çeltik'te 68, '92'de Kozlu'da 263 madencinin mezarıdır Türkiye. Hemen hemen her yıl yenileri eklenir madenci mezarlarına. 1995'te Yozgat-Sorgun'da 38, 2003'te Ermenek'te 10, 2004'te Kastamonu Küre'de 19, 2005'te Kütahya'da 18, 2006'da Balıkesir'de 17, 2009'da Bursa'da 19 işçiye mezar olur madenler. Madenin mezar olması ne demektir? Ölmeden mezara girmektir maden işçiliği. Bir avuç zengin asalığın aydınlığı için kör karanlıklarda çalışmaktır...

İşçi cinayetleri her yıl ve çok sayıda gerçekleşmeye devam ederken, 2014 yılında Soma'da gerçekleşen büyük katliam, yıllar geçse de, bilim-teknik gelişip teknoloji ilerlese de madenlerin olağan işleyişinin, maden işçilerinin olağan çalışma koşullarının kölelik çağlarında kaldığını göstermektedir. 301 maden işçisinin katledildiği Soma, köleliğin en ileri aşamasını hakim kılan taşeronlaştırmayla, özelleştirmeyle, talan-rant

odaklı politikalarıyla bir bütün olarak kapitalizmin özetidir. Soma Katliamı maden işçilerinin örgütsüzlüğünün bedelidir aynı zamanda.

Dönemin başbakanı, bugünün tek adam rejiminin cumhuru "reis"i Tayyip Erdoğan, "Bu işin fitratında var diyerek", kendi cephelerinden Soma'yı özetlemiştir. Devlet olarak sorumlulukları kendi üzerinden atan, patronları aklayan, din istismarıyla tepkiyi azaltmaya çalışan -ki bu doğaları gereğidir- açıklamalar aslında bir gerçeğe de işaret ediyor. Kapitalist bir dünyada maden işçilerinin, bir bütün olarak işçi sınıfının çalışma koşullarının fitratında iş cinayetlerinin daim olduğu gerçeğine...

İşçinin değeri fiyat oldukça, yani işçi bir ücret karşılığında onun eti kemiği olan işgücü haklarını yaşamak için kapitalistlere satmak durumunda kaldıkça bu gerçeklik değişmeyecektir. Madenler kapitalistlerin, yani bir kişi, şirket, holding vb.nin tekelinde, özel mülkünde oldukça işçi cinayetlerinin, iş kazalarının, meslek hastalıklarının önü alınamayacaktır.

Madenler işleyenlerin/üretenlerin eline geçtiğinde, işte o zaman üreten insanın değeri de yerli yerine oturacak ve yaşam emeğin yüceliği üzerine kurulacaktır. Ancak böylesi bir işleyiş ve yaşamda işçi kazaları ve cinayetleri de engellenebilecektir.

4 Aralık Dünya Madenciler Günü'nü mezarlıklarda anmalarla değil, gelişen tekniğin kullanılması ve iletilmesiyle aydınlık yarınlarda kutlamak için mücadele!